

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

05. Το βιβλίο των πέντε (05. Pañcakanipāṭapāḷi)

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα (1. Paṭhamapaññāsakaṃ)

[AN 5.1-50, PTS 3.1-3.62]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

05. Το βιβλίο των πέντε

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

Το βιβλίο των πέντε

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τις δυνάμεις του ασκούμενου

1. Η συνοπτική ομιλία

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάθτι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι δυνάμεις του ασκούμενου. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις του ασκούμενου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της πίστης, τη δύναμη του ασκούμενου· θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της ντροπής, τη δύναμη του ασκούμενου· θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη του ηθικού φόβου, τη δύναμη του ασκούμενου· θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της ενεργητικότητας, τη δύναμη του ασκούμενου· θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της σοφίας, τη δύναμη του ασκούμενου'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου. Πρώτο.

2. Η εκτενής ομιλία

2. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι δυνάμεις του ασκούμενου. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της σοφίας. Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της πίστης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της ντροπής; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ντροπή, ντρέπεται για την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, ντρέπεται για την επίτευξη κακών φάυλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της ντροπής.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη του ηθικού φόβου; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ηθικό φόβο, φοβάται την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, φοβάται την επίτευξη κακών φάυλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη του ηθικού φόβου.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της ενεργητικότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της ενεργητικότητας.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις του ασκούμενου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της πίστης, τη δύναμη του ασκούμενου· με τη δύναμη της ντροπής... με τη δύναμη του ηθικού φόβου... με τη δύναμη της ενεργητικότητας... θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της σοφίας, τη δύναμη του ασκούμενου'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον υπαρξιακό πόνο

3. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός στην παρούσα ζωή διαμένει με δυστυχία, με δυσφορία, με άγχος, με πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται κακός προορισμός. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι σκληρός, στερείται σοφίας. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός στην παρούσα ζωή διαμένει με δυστυχία, με δυσφορία, με άγχος, με πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται κακός προορισμός.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός στην παρούσα ζωή ζει με ευτυχία, χωρίς δυσφορία, χωρίς άγχος, χωρίς πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται καλός προορισμός. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι σοφός. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός στην παρούσα ζωή ζει με ευτυχία, χωρίς δυσφορία, χωρίς άγχος, χωρίς πυρετό, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο αναμένεται καλός προορισμός». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το «όπως μεταφέρθηκε»

4. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι οκνηρός, στερείται σοφίας. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στην κόλαση.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι σοφός. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σαν να μεταφέρθηκε έτσι τοποθετείται στον παράδεισο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την εξάσκηση

5. «Όποιος, μοναχοί, μοναχός ή μοναχή αφού απαρνηθεί την εξάσκηση επιστρέφει σε κατώτερη ζωή, γι' αυτόν στην παρούσα ζωή πέντε εύλογες επικρίσεις οδηγούν σε αξιόμεμπτες θέσεις. Ποια πέντε; Δεν είχες λοιπόν πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν είχες λοιπόν ντροπή στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν είχες λοιπόν ηθικό φόβο στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν είχες λοιπόν ενεργητικότητα στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν είχες λοιπόν σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Όποιος, μοναχοί, μοναχός ή μοναχή αφού απαρνηθεί την εξάσκηση επιστρέφει σε κατώτερη ζωή, γι' αυτόν στην παρούσα ζωή αυτές οι πέντε εύλογες επικρίσεις οδηγούν σε αξιόμεμπτες θέσεις.

«Όποιος, μοναχοί, μοναχός ή μοναχή μαζί με τον πόνο, μαζί με τη δυσαρέσκεια, με δακρυμένο πρόσωπο κλαίγοντας, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, γι' αυτόν στην παρούσα ζωή πέντε εύλογοι λόγοι επαίνου προκύπτουν. Ποια πέντε; Είχες λοιπόν πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, είχες λοιπόν ντροπή στις καλές νοητικές καταστάσεις, είχες λοιπόν ηθικό φόβο στις καλές νοητικές καταστάσεις, είχες λοιπόν ενεργητικότητα στις καλές νοητικές καταστάσεις, είχες λοιπόν σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Όποιος, μοναχοί, μοναχός ή μοναχή μαζί με τον πόνο, μαζί με τη δυσαρέσκεια, με δακρυμένο πρόσωπο κλαίγοντας, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, γι' αυτόν στην παρούσα ζωή αυτοί οι πέντε εύλογοι λόγοι επαίνου προκύπτουν». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την επίτευξη

6. «Δεν υπάρχει, μοναχοί, επίτευξη του φαύλου όσο η πίστη είναι παρούσα στις καλές νοητικές καταστάσεις. Όταν όμως, μοναχοί, η πίστη έχει εξαφανιστεί, η απιστία παραμένει κυριαρχώντας· τότε υπάρχει επίτευξη του φαύλου.

«Δεν υπάρχει, μοναχοί, επίτευξη του φαύλου όσο η ντροπή είναι παρούσα στις καλές νοητικές καταστάσεις. Όταν όμως, μοναχοί, η ντροπή έχει εξαφανιστεί, η αδιαντροπιά παραμένει κυριαρχώντας· τότε υπάρχει επίτευξη του φαύλου.

«Δεν υπάρχει, μοναχοί, επίτευξη του φαύλου όσο ο ηθικός φόβος είναι παρών στις καλές νοητικές καταστάσεις. Όταν όμως, μοναχοί, ο ηθικός φόβος έχει εξαφανιστεί, ο μη ηθικός φόβος παραμένει κυριαρχώντας· τότε υπάρχει επίτευξη του φαύλου.

«Δεν υπάρχει, μοναχοί, επίτευξη του φαύλου όσο η ενεργητικότητα είναι παρούσα στις καλές νοητικές καταστάσεις. Όταν όμως, μοναχοί, η ενεργητικότητα έχει εξαφανιστεί, η οκνηρία παραμένει κυριαρχώντας· τότε υπάρχει επίτευξη του φαύλου.

«Δεν υπάρχει, μοναχοί, επίτευξη του φαύλου όσο η σοφία είναι παρούσα στις καλές νοητικές καταστάσεις. Όταν όμως, μοναχοί, η σοφία έχει εξαφανιστεί, η έλλειψη σοφίας παραμένει κυριαρχώντας· τότε υπάρχει επίτευξη του φαύλου.» Έκτο.

7. Η ομιλία για την ηδονή

7. «Ως επί το πλείστον, μοναχοί, τα όντα είναι αφοσιωμένα στις ηδονές. Αφού εγκαταλείψει το δρεπάνι και το κοντάρι μεταφοράς, μοναχοί, ένας γιος καλής οικογένειας αναχωρεί από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή, είναι άξιος να ονομαστεί 'γιος καλής οικογένειας που αναχώρησε με πίστη'. Για ποιο λόγο; Οι ηδονές, μοναχοί, είναι εύκολο να αποκτηθούν με τη νεότητα, είτε τέτοιες είτε αλλιώς. Και οι κατώτερες ηδονές, μοναχοί, και οι μεσαίες ηδονές και οι ανώτερες ηδονές, όλες οι ηδονές θεωρούνται απλώς 'ηδονές'. Όπως, μοναχοί, ένας νεαρός πρίγκιπας, ανόητος, ξαπλωμένος ανάσκελα, λόγω απροσεξίας της παραμάνας, θα έβαζε στο στόμα του ξύλο ή χαλίκι. Η παραμάννα θα το πρόσεχε γρήγορα γρήγορα· αφού το πρόσεχε γρήγορα γρήγορα, θα το αφαιρούσε γρήγορα γρήγορα. Αν δεν μπορούσε να το αφαιρέσει γρήγορα γρήγορα, αφού κρατούσε το κεφάλι του με το αριστερό χέρι και λύγιζε το δάχτυλο με το δεξί χέρι, θα το αφαιρούσε ακόμη και με αίμα. Για ποιο λόγο; «Αυτή, μοναχοί, είναι βλάβη για τον πρίγκιπα· δεν λέω ότι αυτή δεν υπάρχει». Και αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει από την παραμάννα που επιθυμεί το καλό του, που αναζητά την ωφέλειά του, που είναι συμπονετική, από συμπόνια. Όταν όμως, μοναχοί, εκείνος ο πρίγκιπας γίνει μεγαλύτερος και αρκετά σοφός, τότε, μοναχοί, η παραμάννα δεν έχει πλέον μέριμνα για εκείνον τον πρίγκιπα - «τώρα ο πρίγκιπας προστατεύει τον εαυτό του, δεν είναι ικανός για αμέλεια».

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όσο καιρό σε έναν μοναχό δεν έχει γίνει με πίστη αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν έχει γίνει με ντροπή αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν έχει γίνει με ηθικό φόβο αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, δεν έχει γίνει με ενεργητικότητα αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, τότε, μοναχοί, ο μοναχός, μοναχοί, πρέπει να προστατεύεται από εμένα. Όταν όμως, μοναχοί, σε έναν μοναχό έχει γίνει με πίστη αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, έχει γίνει με ντροπή αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, έχει γίνει με ηθικό φόβο αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, έχει γίνει με ενεργητικότητα αυτό που πρέπει στις καλές νοητικές καταστάσεις, τότε, μοναχοί, δεν έχω πλέον μέριμνα για εκείνον τον μοναχό - «τώρα ο μοναχός προστατεύει τον εαυτό του, δεν είναι ικανός για αμέλεια»». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον αποθαμό

8. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Ένας άπιστος, μοναχοί, μοναχός αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας αδιάντροπος, μοναχοί, μοναχός αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας χωρίς ηθικό φόβο, μοναχοί, μοναχός αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας σκληρός, μοναχοί, μοναχός αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας που στερείται σοφίας, μοναχοί, μοναχός

αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Ένας πιστός, μοναχοί, μοναχός δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας με ντροπή, μοναχοί, μοναχός δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας με ηθικό φόβο, μοναχοί, μοναχός δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, μοναχοί, μοναχός δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας σοφός, μοναχοί, μοναχός δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την ασέβεια

9. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Ένας άπιστος, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας αδιάντροπος, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας χωρίς ηθικό φόβο, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας οκνηρός, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας που στερείται σοφίας, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, αποθνήσκει, δεν εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Ένας πιστός, μοναχοί, μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας με ντροπή, μοναχοί, μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας με ηθικό φόβο, μοναχοί, μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, μοναχοί, μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Ένας σοφός, μοναχοί, μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, δεν αποθνήσκει, εδραιώνεται στην Άριστη Διδασκαλία». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την ασέβεια

10. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Ένας άπιστος, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ένας αδιάντροπος, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ένας

χωρίς ηθικό φόβο, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ένας οκνηρός, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ένας που στερείται σοφίας, μοναχοί, μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, είναι ανίκανος να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, είναι ικανός να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Ένας πιστός, μοναχοί, μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, είναι ικανός να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Ένας με ντροπή, μοναχοί, μοναχός... κ.λπ... ένας με ηθικό φόβο, μοναχοί, μοναχός... κ.λπ... ένας καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα, μοναχοί, μοναχός... κ.λπ... ένας σοφός, μοναχοί, μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, είναι ικανός να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, είναι ικανός να φτάσει σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή».

Δέκατη.

Κεφάλαιο Σέκχαμπάλα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Συνοπτικά, αναλυτικά, δυστυχία, συντηρούμενος, εξάσκηση πέμπτη·
διαλογιστική επίτευξη και στις ηδονές, αποθαμός δύο ασέβεια.

2. Το κεφάλαιο για τις δυνάμεις

1. Η ομιλία για τα πρωτάκουστα πράγματα

11. «Εγώ, μοναχοί, δηλώνω ότι προηγουμένως έφτασα στην τελειότητα της ολοκλήρωσης μέσω άμεσης γνώσης σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν. Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις του Τατχάγκατα του Τατχάγκατα, προικισμένος με τις οποίες ο Τατχάγκατα διεκδικεί την ανώτατη θέση, βρυχάται το βρύχημα του λιονταριού στις συνελεύσεις, θέτει σε κίνηση τον υπέρτατο τροχό». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την κορυφή

12. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι δυνάμεις του ασκούμενου. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις του ασκούμενου. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των πέντε δυνάμεων του

ασκούμενου αυτή είναι η κορυφαία, αυτή είναι η συνδετική, αυτή είναι η ενοποιητική, δηλαδή η δύναμη της σοφίας.

«Όπως, μοναχοί, ενός θολωτού δωματίου αυτή είναι η κορυφαία, αυτή είναι η συνδετική, αυτή είναι η ενοποιητική, δηλαδή η κορυφή. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτών των πέντε δυνάμεων του ασκούμενου αυτή είναι η κορυφαία, αυτή είναι η συνδετική, αυτή είναι η ενοποιητική, δηλαδή η δύναμη της σοφίας.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της πίστης, τη δύναμη του ασκούμενου· με τη δύναμη της ντροπής... με τη δύναμη του ηθικού φόβου... με τη δύναμη της ενεργητικότητας... θα είμαστε προικισμένοι με τη δύναμη της σοφίας, τη δύναμη του ασκούμενου'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δεύτερο.

3. Η συνοπτική ομιλία

13. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις». Τρίτη.

4. Η εκτενής ομιλία

14. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της πίστης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της ενεργητικότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της ενεργητικότητας.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της μνήμης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φάυλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει· με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που

χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει· με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει· με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για αυτό που πρέπει να γίνει αντιληπτό

15. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της πίστης; Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα. Εκεί πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της πίστης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της ενεργητικότητας; Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Εκεί πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της ενεργητικότητας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της μνήμης; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Εκεί πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της μνήμης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης; Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Εκεί πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της σοφίας; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Εκεί πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη δύναμη της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για την κορυφή

16. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των πέντε δυνάμεων αυτή είναι η κορυφαία, αυτή είναι η συνδετική, αυτή είναι η ενοποιητική, δηλαδή η δύναμη της σοφίας. Όπως, μοναχοί, ενός θολωτού δωματίου αυτή είναι η κορυφαία, αυτή είναι η συνδετική, αυτή είναι η ενοποιητική, δηλαδή η κορυφή. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτών των πέντε δυνάμεων αυτή είναι η κορυφαία, αυτή είναι η συνδετική, αυτή είναι η ενοποιητική, δηλαδή η δύναμη της σοφίας». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για την ωφέλεια

17. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ο ίδιος είναι τέλειος στην ηθική, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη σοφία, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος είναι τέλειος στην απελευθέρωση, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, αλλά δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκεί για την προσωπική ευημερία, όχι για την ευημερία των άλλων». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για την ωφέλεια

18. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην ηθική, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στη σοφία, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην απελευθέρωση, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, αλλά παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκεί για την ευημερία των άλλων, όχι για την προσωπική ευημερία». Ογδοη.

9. Η τρίτη ομιλία για την ωφέλεια

19. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ούτε ασκεί για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην ηθική και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στη σοφία και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στην απελευθέρωση και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος δεν είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης και δεν παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ούτε ασκεί για την προσωπική ευημερία ούτε για την ευημερία των άλλων». Ένατη.

10. Η τέταρτη ομιλία για την ωφέλεια

20. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ο ίδιος είναι τέλειος στην ηθική, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη σοφία, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος

είναι τέλειος στην απελευθέρωση, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, και παρακινεί τους άλλους στην τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων». Δέκατη.

Κεφάλαιο Μπάλα, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ανήκουστο, κορυφή, συνοπτικά και αναλυτικά·

Πρέπει να δει, πάλι κορυφή, τέσσερα επίσης με ευημερία.

3. Το κεφάλαιο για τους πέντε παράγοντες

1. Η πρώτη ομιλία για την ασέβεια

21. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, μη ευγενικός, 'θα ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς προς τους συντρόφους στην άγια ζωή' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, θα ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου, θα ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές, θα ολοκληρώσει την ορθή άποψη' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει την ορθή άποψη, θα ολοκληρώσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση' - αυτό είναι αδύνατον.

«Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, ευγενικός, 'θα ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς προς τους συντρόφους στην άγια ζωή' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, θα ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου, θα ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει τις ηθικές αρχές, θα ολοκληρώσει την ορθή άποψη' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει την ορθή άποψη, θα ολοκληρώσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση' - αυτό είναι δυνατόν». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την ασέβεια

22. «Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός ασεβής, χωρίς υπακοή, μη ευγενικός, 'θα ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς προς τους συντρόφους στην άγια ζωή' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς, θα ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου, θα ολοκληρώσει το συνάθροισμα της ηθικής' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει το συνάθροισμα της ηθικής, θα ολοκληρώσει το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης' - αυτό είναι αδύνατον. 'Χωρίς να ολοκληρώσει το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, θα ολοκληρώσει το συνάθροισμα της σοφίας' - αυτό είναι αδύνατον.

«Πράγματι, μοναχοί, εκείνος ο μοναχός ευσεβής, με σεβασμό, ευγενικός, 'θα ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες συμπεριφοράς προς τους συντρόφους στην άγια ζωή' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει τους θεμελιώδεις κανόνες

συμπεριφοράς, θα ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει την κατάσταση ασκούμενου, θα ολοκληρώσει το συνάθροισμα της ηθικής' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει το συνάθροισμα της ηθικής, θα ολοκληρώσει το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης' - αυτό είναι δυνατόν. 'Αφού ολοκληρώσει το συνάθροισμα της αυτοσυγκέντρωσης, θα ολοκληρώσει το συνάθροισμα της σοφίας' - αυτό είναι δυνατόν». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τις νοητικές ακαθαρσίες

23. «Αυτές είναι οι πέντε ακαθαρσίες του χρυσού, μοναχοί, με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένος ο χρυσός δεν είναι ούτε μαλακός ούτε εύπλαστος, ούτε φωτεινός και είναι εύθραυστος, και δεν κατορθώνει σωστά την εργασία. Ποια πέντε; Σίδερο, χαλκός, κασσίτερος, μόλυβδος, ασήμι - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ακαθαρσίες του χρυσού, με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένος ο χρυσός δεν είναι ούτε μαλακός ούτε εύπλαστος, ούτε φωτεινός και είναι εύθραυστος, και δεν κατορθώνει σωστά την εργασία. Όταν όμως, μοναχοί, ο χρυσός είναι απελευθερωμένος από αυτές τις πέντε ακαθαρσίες, αυτός ο χρυσός είναι μαλακός και εύπλαστος και φωτεινός, και δεν είναι εύθραυστος, κατορθώνει σωστά την εργασία. Και όποιο είδος κοσμήματος επιθυμεί - είτε δαχτυλίδι είτε σκουλαρίκι είτε περιδέραιο είτε χρυσή αλυσίδα - αυτό το όφελος το βιώνει.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αυτές είναι οι πέντε ακαθαρσίες του νου, με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένος ο νους δεν είναι ούτε μαλακός ούτε εύπλαστος, ούτε φωτεινός και είναι εύθραυστος, και δεν αυτοσυγκεντρώνεται ορθά για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποια πέντε; Η ηδονική επιθυμία, ο θυμός, η νωθρότητα και η υπνηλία, η ανησυχία και η τύψη, η σκεπτικιστική αμφιβολία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ακαθαρσίες του νου, με τις οποίες ακαθαρσίες μολυσμένος ο νους δεν είναι ούτε μαλακός ούτε εύπλαστος, ούτε φωτεινός και είναι εύθραυστος, και δεν αυτοσυγκεντρώνεται ορθά για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Όταν όμως, μοναχοί, ο νους είναι απελευθερωμένος από αυτές τις πέντε ακαθαρσίες, αυτός ο νους είναι μαλακός και εύπλαστος και φωτεινός, και δεν είναι εύθραυστος, αυτοσυγκεντρώνεται ορθά για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Και προς όποια νοητική κατάσταση πρέπει να πραγματοποιηθεί με άμεση γνώση στρέφει τον νου για την πραγματοποίηση με άμεση γνώση, εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "να βιώσω πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είμαι ένας να γίνω πολλοί, ενώ είμαι πολλοί να γίνω ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται· να περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα· να βυθίζομαι και να αναδύομαι μέσα στη γη όπως στο νερό· να περπατώ πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζομαι όπως στη γη· να ταξιδεύω στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί· ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, να τους αγγίζω και να τους χαϊδεύω με το χέρι μου· να ασκώ κυριαρχία με το σώμα μου μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, να ακούω και τα δύο είδη ήχων - θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα,

όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "να κατανοώ τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό μου νου - να κατανοώ τον νου με πάθος ως «νους με πάθος», ή να κατανοώ τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος»· να κατανοώ τον νου με μίσος ως «νους με μίσος», ή να κατανοώ τον νου χωρίς μίσος ως «νους χωρίς μίσος»· να κατανοώ τον νου με αυταπάτη ως «νους με αυταπάτη», ή να κατανοώ τον νου χωρίς αυταπάτη ως «νους χωρίς αυταπάτη»· να κατανοώ τον συσταλμένο νου ως «συσταλμένος νους», ή να κατανοώ τον διασπασμένο νου ως «διασπασμένος νους»· να κατανοώ τον εξυψωμένο νου ως «εξυψωμένος νους», ή να κατανοώ τον μη εξυψωμένο νου ως «μη εξυψωμένος νους»· να κατανοώ τον υπερβατικό νου ως «υπερβατικός νους», ή να κατανοώ τον μη υπερβατικό νου ως «μη υπερβατικός νους»· να κατανοώ τον αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «αυτοσυγκεντρωμένος νους», ή να κατανοώ τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «μη αυτοσυγκεντρωμένος νους»· να κατανοώ τον απελευθερωμένο νου ως «απελευθερωμένος νους», ή να κατανοώ τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους»", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "να θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος - εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ· έτσι να θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, να έβλεπα τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· να κατανοούσα τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση· ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο", έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει

τον ανθρώπινο, να έβλεπα τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· να κατανοούσα τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, να παραμένω", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον ανήθικο

24. «Για τον ανήθικο, μοναχοί, αποτυχημένο στην ηθική, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον αποτυχημένο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον αποτυχημένο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον αποτυχημένο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία. Όπως, μοναχοί, ένα δέντρο αποτυχημένο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ούτε ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ούτε ο εσωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ούτε ο σομφός φτάνει στην εκπλήρωση, ούτε ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση· ακριβώς έτσι, μοναχοί, για τον ανήθικο, αποτυχημένο στην ηθική, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον αποτυχημένο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον αποτυχημένο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον αποτυχημένο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία.

«Για τον ηθικό, μοναχοί, τέλειο στην ηθική, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον τέλειο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον τέλειο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον τέλειο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει τέλεια κοντινή αιτία. Όπως, μοναχοί, ένα δέντρο τέλειο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ο εσωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ο σομφός φτάνει στην εκπλήρωση, ο πυρήνας φτάνει στην εκπλήρωση· ακριβώς έτσι, μοναχοί, για τον ηθικό, τέλειο στην ηθική, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον τέλειο στην ορθή

αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον τέλειο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον τέλειο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει τέλεια κοντινή αιτία». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον μη υποστηριζόμενο

25. «Από πέντε, μοναχοί, ιδιότητες υποστηριζόμενη η ορθή άποψη έχει ως καρπό την απελευθέρωση του νου και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης του νου, και έχει ως καρπό την απελευθέρωση μέσω σοφίας και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης μέσω σοφίας.

Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, η ορθή άποψη είναι υποστηριζόμενη από την ηθική, και είναι υποστηριζόμενη από τη μάθηση, και είναι υποστηριζόμενη από τη συζήτηση, και είναι υποστηριζόμενη από τη νοητική ηρεμία, και είναι υποστηριζόμενη από τη διόραση. Με αυτές τις πέντε, μοναχοί, ιδιότητες υποστηριζόμενη η ορθή άποψη έχει ως καρπό την απελευθέρωση του νου και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης του νου, και έχει ως καρπό την απελευθέρωση μέσω σοφίας και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης μέσω σοφίας». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τα επίπεδα απελευθέρωσης

26. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι βάσεις της απελευθέρωσης, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

Ποιες πέντε; Εδώ, μοναχοί, ο Διδάσκαλος διδάσκει τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ή κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, ο Διδάσκαλος διδάσκει τη Διδασκαλία σε εκείνον τον μοναχό ή κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή, μοναχοί, είναι η πρώτη βάση της απελευθέρωσης, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, αλλά διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και

βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή, μοναχοί, είναι η δεύτερη βάση της απελευθέρωσης, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, ούτε διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, αλλά απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή, μοναχοί, είναι η τρίτη βάση της απελευθέρωσης, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός... κ.λπ... η ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, ούτε διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, ούτε απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει· αλλά αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή, μοναχοί, είναι η τέταρτη βάση της απελευθέρωσης, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο Διδάσκαλος δεν διδάσκει βέβαια τη Διδασκαλία σε έναν μοναχό ούτε κάποιος σεβαστός σύντροφος στην άγια ζωή, ούτε διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, ούτε απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, ούτε αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει· αλλά κάποιο σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης έχει ληφθεί καλά από αυτόν, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία. Με όποιον τρόπο, μοναχοί, κάποιο σημάδι της αυτοσυγκέντρωσης

έχει ληφθεί καλά από έναν μοναχό, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία, με τον ίδιο τρόπο αυτός βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία σε εκείνη τη Διδασκαλία. Σε αυτόν που βιώνει το νόημα και βιώνει τη Διδασκαλία, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτή, μοναχοί, είναι η πέμπτη βάση της απελευθέρωσης, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται.

«Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε βάσεις της απελευθέρωσης, όπου σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, η μη απελευθερωμένη συνείδηση απελευθερώνεται, ή οι μη εξαλειμμένες νοητικές διαφθορές οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, ή η μη επιτευχθείσα ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις επιτυγχάνεται». Έκτο.

7. Η ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

27. «Αναπτύσσετε, μοναχοί, την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση, συνετοί και μνήμονες. Σε εκείνους τους μοναχούς που αναπτύσσουν την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση, συνετούς και μνήμονες, εγείρονται ατομικά πέντε γνώσεις. Ποια πέντε; "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι ευχάριστη στο παρόν και έχει ευχάριστο επακόλουθο στο μέλλον", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση· "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι ευγενής και πνευματική", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση· "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση δεν ασκείται από κατώτερα άτομα", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση· "Αυτή η αυτοσυγκέντρωση είναι γαλήνια, εξαίσια, αποκτημένη μέσω της καταπράυνσης, επιτευχθείσα μέσω της ενότητας του νου, δεν επιτυγχάνεται μέσω καταστολής και αποτροπής των δραστηριοτήτων", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση· "Εγώ λοιπόν εισέρχομαι σε αυτή μνήμων και εξέρχομαι μνήμων", έτσι εγείρεται ατομικά γνώση.

«Αναπτύσσετε, μοναχοί, την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση, συνετοί και μνήμονες. Σε εκείνους τους μοναχούς που αναπτύσσουν την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση, συνετούς και μνήμονες, εγείρονται ατομικά αυτές οι πέντε γνώσεις.» Έβδομη.

8. Η ομιλία για τα πέντε μέρη

28. «Θα διδάξω, μοναχοί, την ανάπτυξη της ευγενούς πενταμελούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ανάπτυξη της ευγενούς πενταμελούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην πρώτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση. Όπως, μοναχοί, ένας επιδέξιος λουτρονόμος ή ο μαθητευόμενος λουτρονόμος, αφού ρίξει σκόνη για μπάνιο σε ένα μπρούντζινο

δοχείο, θα τη ζύμωνε ραντίζοντάς την ξανά και ξανά με νερό. Και αυτή η μπάλα σκόνης για μπάνιο θα ήταν διαποτισμένη από υγρασία, γεμάτη υγρασία, διαπερασμένη από υγρασία εσωτερικά και εξωτερικά, αλλά δεν θα έσταζε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση. Αυτή, μοναχοί, είναι η πρώτη ανάπτυξη της ευγενούς πενταμελούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Αυτός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση. Όπως, μοναχοί, μια βαθιά λίμνη με νερό που αναβλύζει από μέσα της. Αυτή δεν θα είχε είσοδο νερού από την ανατολική κατεύθυνση, ούτε είσοδο νερού από τη δυτική κατεύθυνση, ούτε είσοδο νερού από τη βόρεια κατεύθυνση, ούτε είσοδο νερού από τη νότια κατεύθυνση, και ο ουρανός δεν θα έστελνε κατά καιρούς σωστή βροχή. Τότε από αυτή την ίδια τη λίμνη θα ανέβλυζε μια δροσερή ροή νερού και θα διαπότιζε, θα διαχεόταν, θα γέμιζε και θα διαπερνούσε αυτή την ίδια τη λίμνη με δροσερό νερό· δεν θα υπήρχε τίποτε σε ολόκληρη τη λίμνη που να μην είχε αγγιχτεί από το δροσερό νερό. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την αγαλλίαση και την ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση. Αυτή, μοναχοί, είναι η δεύτερη ανάπτυξη της ευγενούς πενταμελούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τρίτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση. Όπως, μοναχοί, σε μια λίμνη με μπλε λωτούς ή σε μια λίμνη με κόκκινους λωτούς ή σε μια λίμνη με λευκούς λωτούς, ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, δεν έχουν βγει από το νερό και τρέφονται βυθισμένοι μέσα σε αυτό. Αυτοί από την κορυφή μέχρι τη ρίζα είναι διαποτισμένοι, διαχυμένοι, γεμάτοι και διαπερασμένοι από δροσερό νερό· δεν θα υπήρχε τίποτε σε ολόκληρους τους μπλε λωτούς ή τους κόκκινους λωτούς ή τους λευκούς λωτούς που να μην είχε αγγιχτεί από το δροσερό νερό. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός διαποτίζει, διαχέει, γεμίζει και διαπερνά αυτό το σώμα με την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από την ευτυχία χωρίς αγαλλίαση. Αυτή, μοναχοί, είναι η τρίτη ανάπτυξη της ευγενούς πενταμελούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτός κάθεται έχοντας διαπεράσει αυτό το σώμα με αγνό και λαμπρό νου· δεν υπάρχει τίποτε σε

ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από τον αγνό και λαμπρό νου. Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα καθόταν έχοντας καλύψει το κεφάλι του με ένα λευκό ύφασμα· δεν θα υπήρχε τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην είχε αγγιχτεί από το λευκό ύφασμα. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός κάθεται έχοντας διαπεράσει αυτό το σώμα με αγνό και λαμπρό νου· δεν υπάρχει τίποτε σε ολόκληρο το σώμα του που να μην έχει αγγιχτεί από τον αγνό και λαμπρό νου. Αυτή είναι η τέταρτη διαλογιστική ανάπτυξη της ευγενούς πενταμερούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης, μοναχοί.

«Επιπλέον, μοναχοί, το σημάδι της ανασκόπησης έχει ληφθεί καλά από έναν μοναχό, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία. Όπως, μοναχοί, κάποιος θα ανασκοπούσε κάποιον άλλον, ή κάποιος που στέκεται θα ανασκοπούσε κάποιον που κάθεται, ή κάποιος που κάθεται θα ανασκοπούσε κάποιον που είναι ξαπλωμένος. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, το σημάδι της ανασκόπησης έχει ληφθεί καλά από έναν μοναχό, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία. Αυτή είναι η πέμπτη διαλογιστική ανάπτυξη της ευγενούς πενταμερούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης, μοναχοί. Έτσι αναπτυγμένης λοιπόν, μοναχοί, της ευγενούς πενταμερούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης από έναν μοναχό, έτσι καλλιεργημένης, προς όποια νοητική κατάσταση πρέπει να πραγματοποιηθεί με άμεση γνώση στρέφει τον νου για την πραγματοποίηση με άμεση γνώση, εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Όπως, μοναχοί, μια στάμνα νερού τοποθετημένη σε βάση, γεμάτη νερό, γεμάτη μέχρι το χείλος, ώστε να μπορεί να πιει ένα κοράκι. Αυτήν αν ένας δυνατός άνδρας την έγερνε από οποιαδήποτε πλευρά, θα έβγαине νερό;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός, έτσι αναπτυγμένης της ευγενούς πενταμερούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης, έτσι καλλιεργημένης, προς όποια νοητική κατάσταση πρέπει να πραγματοποιηθεί με άμεση γνώση στρέφει τον νου για την πραγματοποίηση με άμεση γνώση, εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Όπως, μοναχοί, σε επίπεδο κομμάτι εδάφους μια τετράγωνη λιμνούλα περιφραγμένη με ανάχωμα, γεμάτη νερό, γεμάτη μέχρι το χείλος, ώστε να μπορεί να πιει ένα κοράκι. Αυτήν αν ένας δυνατός άνδρας άνοιγε το ανάχωμα από οποιαδήποτε πλευρά, θα έβγαине νερό;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός, έτσι αναπτυγμένης της ευγενούς πενταμερούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης, έτσι καλλιεργημένης, προς όποια νοητική κατάσταση πρέπει να πραγματοποιηθεί με άμεση γνώση... κ.λπ... όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Όπως, μοναχοί, σε επίπεδο έδαφος σε τετράδρομη διασταύρωση ένα άρμα με ευγενή άλογα ζεμένο θα στεκόταν, περιμένοντας με το βούκεντρο έτοιμο. Αυτό ένας επιδέξιος εκπαιδευτής αλόγων, ηνίοχος αλόγων προς δάμασμα, αφού ανέβει, αφού πιάσει τα ηνία με το αριστερό χέρι, αφού πιάσει το βούκεντρο με το δεξί χέρι, θα το οδηγούσε και θα το επέστρεφε όπου θέλει και όπως θέλει. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός, έτσι αναπτυγμένης της ευγενούς πενταμερούς ορθής αυτοσυγκέντρωσης, έτσι καλλιεργημένης, προς όποια νοητική κατάσταση πρέπει να πραγματοποιηθεί με άμεση γνώση στρέφει τον νου για την πραγματοποίηση με άμεση γνώση, εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "να βιώσω πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είμαι ένας να γίνω πολλοί... κ.λπ... να ασκώ κυριαρχία με το σώμα μου μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, να ακούω και τα δύο είδη ήχων - θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "να κατανοώ τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό μου νου - να κατανοώ τον νου με πάθος ως «νους με πάθος», ή να κατανοώ τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος»· τον νου με μίσος... τον νου χωρίς μίσος... τον νου με αυταπάτη... τον νου χωρίς αυταπάτη... τον συσταλμένο νου... τον διασπασμένο νου... τον εξυψωμένο νου... τον μη εξυψωμένο νου... τον υπερβατικό νου... τον μη υπερβατικό νου... τον αυτοσυγκεντρωμένο νου... τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου... τον απελευθερωμένο νου... να κατανοώ τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους»", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "να θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι να θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... να κατανοούσα τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμεί - "με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, να παραμένω", εκεί ακριβώς επιτυγχάνει την ικανότητα να το βιώσει άμεσα, όταν υπάρχει η βάση της μνήμης». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το μονοπάτι περιπάτου

29. «Αυτά είναι τα πέντε οφέλη του μονοπατιού περιπάτου, μοναχοί. Ποια πέντε; Κάποιος γίνεται ικανός για μακρινές πορείες, γίνεται ικανός για επίμονη προσπάθεια, γίνεται με λίγες ασθένειες, αυτό που τρώγεται, πίνεται, μασιέται και γεύεται χωνεύεται σωστά, η αυτοσυγκέντρωση που επιτυγχάνεται μέσω του μονοπατιού περιπάτου έχει μεγάλη διάρκεια. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη του μονοπατιού περιπάτου». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Νάγκιτα

30. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών και έφτασε σε ένα βραχμανικό χωριό των Κοσάλα που ονομαζόταν Ισχανάνγκαλα. Εκεί ο Ευλογημένος διέμενε στην Ισχανάνγκαλα, στο δασώδες άλσος της Ισχανάνγκαλα. Οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της

Ισχανάνγκαλα άκουσαν - «Ο ασκητής Γκόταμα, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα, έφτασε στην Ισχανάνγκαλα· διαμένει στην Ισχανάνγκαλα, στο δασώδες άλσος της Ισχανάνγκαλα. Και για αυτόν τον αξιότιμο Γκόταμα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους». Τότε οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Ισχανάνγκαλα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, παίρνοντας άφθονη στερεά και μαλακή τροφή, πήγαν στο δασώδες άλσος της Ισχανάνγκαλα· αφού πλησίασαν, στάθηκαν στο εξωτερικό πρόπυλο της πόρτας με δυνατές φωνές και μεγάλες κραυγές.

Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Νάγκιτα ήταν ο συνοδός του Ευλογημένου. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Νάγκιτα: «Ποιοι είναι αυτοί, Νάγκιτα, με τις δυνατές φωνές και τις μεγάλες κραυγές, σαν ψαράδες σε αρπαγή ψαριών, θα έλεγα;» «Αυτοί, σεβάσμιε κύριε, είναι οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Ισχανάνγκαλα, που παίρνοντας άφθονη στερεά και μαλακή τροφή, στέκονται στο εξωτερικό πρόπυλο της πόρτας για τον ίδιο τον Ευλογημένο και την Κοινότητα των μοναχών». «Μη με συναντήσει η φήμη, Νάγκιτα, και μη με συναντήσει η φήμη. Όποιος, Νάγκιτα, δεν αποκτά κατά βούληση, δεν αποκτά χωρίς δυσκολία, δεν αποκτά χωρίς κόπο αυτή την ευτυχία της απάρνησης, την ευτυχία της αποστασιοποίησης, την ευτυχία της γαλήνης, την ευτυχία της ανώτατης φώτισης, που εγώ αποκτώ κατά βούληση, αποκτώ χωρίς δυσκολία, αποκτώ χωρίς κόπο. Αυτός θα συναινούσε σε εκείνη την ακάθαρτη ευτυχία, την ευτυχία της υπνηλίας, την ευτυχία του υλικού κέρδους, της τιμής και της φήμης».

«Ας αποδεχθεί τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας αποδεχθεί ο Καλότυχος· τώρα είναι ο χρόνος για αποδοχή, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου. Όπου κι αν πάει τώρα ο Ευλογημένος, προς τα εκεί θα πάνε οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες, οι κάτοικοι των κωμοπόλεων και οι κάτοικοι της υπαίθρου. Όπως, σεβάσμιε κύριε, όταν ο ουρανός βρέχει με μεγάλες σταγόνες, τα νερά κυλούν κατά την κλίση· ακριβώς έτσι, σεβάσμιε κύριε, όπου κι αν πάει τώρα ο Ευλογημένος, προς τα εκεί θα πάνε οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες, οι κάτοικοι των κωμοπόλεων και οι κάτοικοι της υπαίθρου. Για ποιο λόγο; Διότι πράγματι, σεβάσμιε κύριε, τέτοια είναι η ηθική και η σοφία του Ευλογημένου».

«Μη με συναντήσει η φήμη, Νάγκιτα, και μη με συναντήσει η φήμη. Όποιος, Νάγκιτα, δεν αποκτά κατά βούληση, δεν αποκτά χωρίς δυσκολία, δεν αποκτά χωρίς κόπο αυτή την ευτυχία της απάρνησης, την ευτυχία της αποστασιοποίησης, την ευτυχία της γαλήνης, την ευτυχία της ανώτατης φώτισης, που εγώ αποκτώ κατά βούληση, αποκτώ χωρίς δυσκολία, αποκτώ χωρίς κόπο. Αυτός θα συναινούσε σε εκείνη την ακάθαρτη ευτυχία, την ευτυχία της υπνηλίας, την ευτυχία του υλικού κέρδους, της τιμής και της φήμης. Αυτού που έχει φάει, πει, μασήσει και γευτεί, Νάγκιτα, τα

περιττώματα και τα ούρα - αυτό είναι το επακόλουθο αυτού. Από τη μεταβολή και την αλλαγή των αγαπημένων, Νάγκιτα, εγείρονται λύπη, θρήνος, πόνος, δυσσρέσκεια και άγχος - αυτό είναι το επακόλουθο αυτού. Σε αυτόν που είναι αφοσιωμένος στην επιδίωξη του σημαδιού της ρυπαρότητας, Νάγκιτα, εγκαθιδρύεται αποστροφή στο σημάδι της ομορφιάς - αυτό είναι το επακόλουθο αυτού. Σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας το παροδικό στις έξι αισθητηριακές βάσεις της επαφής, Νάγκιτα, εγκαθιδρύεται αποστροφή στην επαφή - αυτό είναι το επακόλουθο αυτού. Σε αυτόν που διαμένει παρατηρώντας την έγερση και την παρακμή στα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης, Νάγκιτα, εγκαθιδρύεται αποστροφή στην προσκόλληση - αυτό είναι το επακόλουθο αυτού». Δέκατη.

Κεφάλαιο Παντσάγκικα, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο ασέβεια νοητικές ακαθαρσίες, με τον ανήθικο και τον μη υποστηριζόμενο· Απελευθέρωση αυτοσυγκέντρωση πενταμερής, μονοπάτι περιπάτου και με τον Ναγκίτα.

4. Το κεφάλαιο για τη Σουμάνα

1. Η ομιλία για τη Σουμάνα

31. Κάποτε... κ.λπ... στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε η πριγκίπισσα Σουμανά, περιτριγυρισμένη από πεντακόσια άρματα και πεντακόσιες πριγκίπισσες, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η πριγκίπισσα Σουμανά είπε στον Ευλογημένο:

«Ας υποθέσουμε ότι υπήρχαν εδώ, σεβάσμιε κύριε, δύο μαθητές του Ευλογημένου με όμοια πίστη, με όμοια ηθική, με όμοια σοφία - ο ένας δωρητής, ο άλλος μη δωρητής. Αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόνταν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Όταν έχουν γίνει θεοί, σεβάσμιε κύριε, θα υπήρχε διάκριση, θα υπήρχε διαφορά μεταξύ τους;»

«Θα υπήρχε, Σουμανά», είπε ο Ευλογημένος - «εκείνος, Σουμανά, ο δωρητής, έχοντας γίνει θεός, υπερέχει εκείνου του μη δωρητή σε πέντε σημεία - σε θεία διάρκεια ζωής, σε θεία ομορφιά, σε θεία ευτυχία, σε θεία φήμη, σε θεία κυριαρχία. Εκείνος, Σουμανά, ο δωρητής, έχοντας γίνει θεός, υπερέχει εκείνου του μη δωρητή σε αυτά τα πέντε σημεία».

«Αν όμως αυτοί, σεβάσμιε κύριε, πεθαίνοντας από εκεί έρθουν σε αυτή την κατάσταση ύπαρξης, όταν έχουν γίνει άνθρωποι, σεβάσμιε κύριε, θα υπήρχε διάκριση, θα υπήρχε διαφορά μεταξύ τους;» «Θα υπήρχε, Σουμανά», είπε ο Ευλογημένος - «εκείνος, Σουμανά, ο δωρητής, έχοντας γίνει άνθρωπος, υπερέχει εκείνου του μη δωρητή σε πέντε σημεία - σε ανθρώπινη διάρκεια ζωής, σε ανθρώπινη ομορφιά, σε ανθρώπινη ευτυχία, σε ανθρώπινη φήμη, σε ανθρώπινη κυριαρχία. Εκείνος, Σουμανά, ο δωρητής, έχοντας γίνει άνθρωπος, υπερέχει εκείνου του μη δωρητή σε αυτά τα πέντε σημεία».

«Αν όμως και οι δύο, σεβάσμιε κύριε, αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, όταν έχουν γίνει αναχωρητές, σεβάσμιε κύριε, θα υπήρχε διάκριση, θα υπήρχε διαφορά μεταξύ τους;» «Θα υπήρχε, Σουμανά», είπε ο Ευλογημένος - «εκείνος, Σουμανά, ο δωρητής, έχοντας γίνει αναχωρητής, υπερέχει εκείνου του μη δωρητή σε πέντε σημεία - χρησιμοποιεί συχνά χιτώνα μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί· χρησιμοποιεί συχνά προσφερόμενη τροφή μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί· χρησιμοποιεί συχνά κατάλυμα μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί· χρησιμοποιεί συχνά αναγκαία φάρμακα για ασθενείς μόνο όταν του ζητηθεί, σπάνια χωρίς να του ζητηθεί. Και οι σύντροφοι στην άγια ζωή με τους οποίους διαμένει, συμπεριφέρονται προς αυτόν συχνά με ευχάριστη σωματική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· συμπεριφέρονται συχνά με ευχάριστη λεκτική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· συμπεριφέρονται συχνά με ευχάριστη νοητική πράξη, σπάνια με δυσάρεστη· προσφέρουν συχνά ευχάριστη προσφορά, σπάνια δυσάρεστη. Εκείνος, Σουμανά, ο δωρητής, έχοντας γίνει αναχωρητής, υπερέχει εκείνου του μη δωρητή σε αυτά τα πέντε σημεία».

«Αν όμως και οι δύο, σεβάσμιε κύριε, επιτύχουν την Αξιότητα, όταν έχουν επιτύχει την Αξιότητα, σεβάσμιε κύριε, θα υπήρχε διάκριση, θα υπήρχε διαφορά μεταξύ τους;» «Εδώ λοιπόν, Σουμανά, δεν λέω καμία διαφορά, δηλαδή απελευθέρωση με απελευθέρωση».

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο πολύ, σεβάσμιε κύριε, είναι σωστό να δίνει κανείς δωρεές, είναι σωστό να κάνει αξιέπαινες πράξεις· αφού οι αξιέπαινες πράξεις είναι ωφέλιμες και για αυτόν που έχει γίνει θεός, οι αξιέπαινες πράξεις είναι ωφέλιμες και για αυτόν που έχει γίνει άνθρωπος, οι αξιέπαινες πράξεις είναι ωφέλιμες και για τον αναχωρητή». «Έτσι είναι, Σουμανά! Είναι σωστό βέβαια, Σουμανά, να δίνει κανείς δωρεές, είναι σωστό να κάνει αξιέπαινες πράξεις! Οι αξιέπαινες πράξεις είναι ωφέλιμες και για αυτόν που έχει γίνει θεός, οι αξιέπαινες πράξεις είναι ωφέλιμες και για αυτόν που έχει γίνει άνθρωπος, οι αξιέπαινες πράξεις είναι ωφέλιμες και για τον αναχωρητή».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Όπως ακριβώς η αμόλυντη σελήνη, πορευόμενη στο στοιχείο του χώρου· υπερλάμπει με τη λάμψη της όλα τα αστέρια στον κόσμο.

Έτσι επίσης ένα αρσενικό άτομο τέλειο στην ηθική, με πίστη· υπερλάμπει με τη γενναιοδωρία όλους τους τσιγκούνηδες στον κόσμο.

Όπως ακριβώς το σύννεφο βροντώντας, με γιρλάντες αστραπών, με εκατό κορυφές· γεμίζει το ύψωμα και την κοιλάδα, βρέχοντας τη γη.

Έτσι ο τέλειος στην ενόραση, ο μαθητής του Πλήρως Αυτοφωτισμένου· ο σοφός υπερέχει του τσιγκούνη σε πέντε σημεία.

Σε διάρκεια ζωής και σε φήμη επίσης, και σε ομορφιά και σε ευτυχία· αυτός πράγματι περιτριγυρισμένος από πλούτη, πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την Τσουντί

32. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Τότε η πριγκίπισσα Τσουντί, περιτριγυρισμένη από πεντακόσια άρματα και πεντακόσιες πριγκίπισσες, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένη στο πλάι, η πριγκίπισσα Τσουντί είπε στον Ευλογημένο:

«Ο αδελφός μας, σεβάσμιε κύριε, ο πρίγκιπας που ονομάζεται Τσουντα, αυτός λέει έτσι - 'Όποτε ακριβώς αυτός είναι γυναίκα ή άνδρας που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο, απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από τα οιοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται μόνο στον καλότυχο κόσμο, όχι στον κακότυχο'. Εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, ρωτώ τον Ευλογημένο - 'Σε τι είδους Διδάσκαλο, σεβάσμιε κύριε, έχοντας πίστη κάποιος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται μόνο στον καλότυχο κόσμο, όχι στον κακότυχο; Σε τι είδους Διδασκαλία έχοντας πίστη κάποιος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται μόνο στον καλότυχο κόσμο, όχι στον κακότυχο; Σε τι είδους Κοινότητα έχοντας πίστη κάποιος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται μόνο στον καλότυχο κόσμο, όχι στον κακότυχο; Τι είδους ηθικές αρχές εκπληρώνοντας κάποιος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται μόνο στον καλότυχο κόσμο, όχι στον κακότυχο;'»

«Όσα όντα υπάρχουν, Τσουντί, είτε χωρίς πόδια είτε δίποδα είτε τετράποδα είτε πολύποδα, είτε υλικά είτε άυλα, είτε με αντίληψη είτε χωρίς αντίληψη είτε μήτε-αντιλαμβανόμενα-μήτε-μη-αντιλαμβανόμενα, ο Τατχάγκατα φαίνεται ως ο κορυφαίος μεταξύ τους, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Όσοι λοιπόν, Τσουντί, έχουν πίστη στον Βούδα, αυτοί έχουν πίστη στον κορυφαίο. Και για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο, το επακόλουθο είναι κορυφαίο.

«Όσα φαινόμενα υπάρχουν συνθηκοκρατημένα, Τσουντί, η ευγενής οκταμελής οδός φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους. Όσοι, Τσουντί, έχουν πίστη στην ευγενή οκταμελή οδό, αυτοί έχουν πίστη στην κορυφαία· και για αυτούς που έχουν πίστη στην κορυφαία, το επακόλουθο είναι κορυφαίο.

«Όσα φαινόμενα υπάρχουν συνθηκοκρατημένα ή μη συνθηκοκρατημένα, Τσουντί, το μη πάθος φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - η κατάπαυση της μέθης, η απομάκρυνση της δίψας, η εκρίζωση της προσκόλλησης, η οριστική διακοπή του κύκλου της ύπαρξης, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Όσοι λοιπόν, Τσουντί, έχουν πίστη στο φαινόμενο του μη πάθους, αυτοί έχουν πίστη στο κορυφαίο. Και για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο, το επακόλουθο είναι κορυφαίο.

«Όσες κοινότητες ή ομάδες υπάρχουν, Τσουντί, η Κοινότητα των μαθητών του Τατχάγκατα φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Όσοι λοιπόν,

Τσουντί, έχουν πίστη στην Κοινότητα, αυτοί έχουν πίστη στην κορυφαία. Και για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο, το επακόλουθο είναι κορυφαίο.

«Όσες ηθικές αρχές υπάρχουν, Τσουντί, η ηθική αρεστή στους ευγενείς φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, απελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Όσοι λοιπόν, Τσουντί, εκπληρώνουν την ηθική αρεστή στους ευγενείς, αυτοί είναι οι κορυφαίοι που εκπληρώνουν. Και για αυτούς που εκπληρώνουν την κορυφαία, το επακόλουθο είναι κορυφαίο».

«Για αυτούς που πράγματι έχουν πίστη στον κορυφαίο, που συνειδητοποιούν την κορυφαία Διδασκαλία·
για αυτούς που έχουν πίστη στον κορυφαίο Βούδα, τον άξιο προσφορών, τον ανυπέρβλητο.

«Για αυτούς που έχουν πίστη στην κορυφαία Διδασκαλία, στη γαλήνη του μη πάθους, στην ευτυχία·
για αυτούς που έχουν πίστη στην κορυφαία Κοινότητα, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων.

«Για αυτούς που δίνουν δωρεά στον κορυφαίο, η κορυφαία αξιέπαινη πράξη αυξάνεται·
κορυφαία ζωή και ομορφιά, φήμη, δόξα, ευτυχία και δύναμη.

«Ο ευφυής που δίνει στον κορυφαίο, αυτοσυγκεντρωμένος στην κορυφαία Διδασκαλία·
είτε έχει γίνει θεός είτε άνθρωπος, έχοντας φτάσει στην κορυφή χαίρεται».
Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Ούγκαχα

33. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαντίγια, στο δάσος Τζάτι. Τότε ο Ούγκαχα, ο εγγονός του Μεντάκα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Ούγκαχα, ο εγγονός του Μεντάκα, είπε στον Ευλογημένο:

«Ας αποδεχθεί, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος το αυριανό γεύμα μου ως τέταρτος μαζί με τρεις άλλους». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή. Τότε ο Ούγκαχα, ο εγγονός του Μεντάκα, γνωρίζοντας τη συναίνεση του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, ντύθηκε το πρωί και παίρνοντας το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του Ούγκαχα, του εγγονού του Μεντάκα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο Ούγκαχα, ο εγγονός του Μεντάκα, ιδιοχείρως ικανοποίησε και περιποιήθηκε τον Ευλογημένο με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή. Τότε ο Ούγκαχα, ο εγγονός του Μεντάκα, όταν ο Ευλογημένος τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Ούγκαχα, ο εγγονός του Μεντάκα, είπε στον Ευλογημένο: «Αυτές οι κόρες μου, σεβάσμιε κύριε, θα πάνε στις οικογένειες των

συζύγων τους. Ας τις νουθετήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος· ας τις καθοδηγήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, αυτό που θα ήταν για την ευημερία και την ευτυχία τους για πολύ καιρό».

Τότε ο Ευλογημένος είπε σε εκείνες τις κόρες: «Γι' αυτό, κόρες, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Σε όποιον σύζυγο οι γονείς μας θα μας δώσουν, επιθυμώντας το καλό μας, αναζητώντας την ωφέλειά μας, συμπονετικοί, από συμπόνια, σε αυτόν θα είμαστε αυτές που σηκώνονται πρώτες, αυτές που ξαπλώνουν τελευταίες, αυτές που ακούν τι να κάνουν, αυτές που συμπεριφέρονται ευχάριστα, αυτές που μιλούν με αγάπη'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, κόρες.

«Γι' αυτό, κόρες, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Όσοι θα είναι σεβαστοί για τον σύζυγο, είτε η μητέρα είτε ο πατέρας είτε ασκητές και βραχμάνοι, αυτούς θα τιμούμε, θα σεβόμαστε, θα ευλαβούμαστε, θα δείχνουμε ευσέβεια, και όταν έρχονται θα τους τιμούμε με κάθισμα και νερό'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, κόρες.

«Γι' αυτό, κόρες, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Όσες είναι οι εσωτερικές εργασίες του συζύγου, είτε μαλλί είτε βαμβάκι, σε αυτές θα είμαστε επιδέξιες, μη τεμπέλες, προικισμένες με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανές να τα κάνουμε, ικανές να τα διοργανώσουμε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, κόρες.

«Γι' αυτό, κόρες, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Όποιοι είναι οι εσωτερικοί άνθρωποι του συζύγου, είτε δούλοι είτε υπηρέτες είτε εργάτες, αυτών θα γνωρίζουμε τι έγινε ως γινόμενο και τι δεν έγινε ως μη γινόμενο, και θα γνωρίζουμε τη δύναμη και την αδυναμία των αρρώστων, και θα μοιράζουμε σε αυτούς στερεά και μαλακή τροφή σύμφωνα με το μερίδιό τους'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, κόρες.

«Γι' αυτό, κόρες, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Ό,τι ο σύζυγος θα φέρει, είτε χρήματα είτε δημητριακά είτε ασήμι είτε χρυσό, αυτό θα το διαφυλάσσουμε με φύλαξη και προστασία, και σε αυτό θα είμαστε μη απατεώνισσες, μη κλέφτρες, μη μέθυσες, μη σπάταλες'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, κόρες. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, κόρες, προικισμένη μια γυναίκα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των ευχάριστων θεών».

«Αυτόν που τη συντηρεί πάντα, πάντοτε ενεργητικός και πρόθυμος· τον άνδρα που φέρνει κάθε επιθυμία, τον σύζυγο δεν περιφρονεί.

«Ούτε η καλή γυναίκα τον σύζυγο, με ζηλότυπη συμπεριφορά εξοργίζει· και όλους τους σεβαστούς του συζύγου, η σοφή τιμά.

«Δραστήρια, όχι τεμπέλα, με καλά οργανωμένη υπηρεσία· συμπεριφέρεται ευχάριστα στον σύζυγο, προστατεύει τα συγκεντρωμένα.

«Η γυναίκα που έτσι συμπεριφέρεται, ακολουθώντας τη θέληση και εξουσία του συζύγου·

Μανάπα ονομάζονται εκείνοι οι θεοί, όπου αυτή επαναγεννιέται». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον στρατηγό Σίχα

34. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο στρατηγός Σίχα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο

πλάι, ο στρατηγός Σίχα είπε στον Ευλογημένο: «Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να διακηρύξει ένα ορατό εδώ και τώρα αποτέλεσμα της δωρεάς;»

«Είναι δυνατόν, Σίχα», είπε ο Ευλογημένος - «ο δωρητής, Σίχα, ο κύριος της δωρεάς, είναι αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο. Το ότι, Σίχα, ο δωρητής, ο κύριος της δωρεάς, είναι αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο, αυτό είναι ένα ορατό εδώ και τώρα αποτέλεσμα της δωρεάς.

«Επιπλέον, Σίχα, τον δωρητή, τον κύριο της δωρεάς, τα ενάρετα άτομα τον συναναστρέφονται. Το ότι, Σίχα, τον δωρητή, τον κύριο της δωρεάς, τα ενάρετα άτομα τον συναναστρέφονται, αυτό είναι ένα ορατό εδώ και τώρα αποτέλεσμα της δωρεάς.

«Επιπλέον, Σίχα, για τον δωρητή, τον κύριο της δωρεάς, διαδίδεται καλή φήμη. Το ότι, Σίχα, για τον δωρητή, τον κύριο της δωρεάς, διαδίδεται καλή φήμη, αυτό είναι ένα ορατό εδώ και τώρα αποτέλεσμα της δωρεάς.

«Επιπλέον, Σίχα, ο δωρητής, ο κύριος της δωρεάς, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία. Το ότι, Σίχα, ο δωρητής, ο κύριος της δωρεάς, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζει - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία, αυτό είναι ένα ορατό εδώ και τώρα αποτέλεσμα της δωρεάς.

«Επιπλέον, Σίχα, ο δωρητής, ο κύριος της δωρεάς, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Το ότι, Σίχα, ο δωρητής, ο κύριος της δωρεάς, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, αυτό είναι ένα αποτέλεσμα της δωρεάς που αφορά τη μελλοντική ζωή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο στρατηγός Σίχα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτά τα τέσσερα ορατά εδώ και τώρα αποτελέσματα της δωρεάς, σεβάσμιε κύριε, που διακηρύχθηκαν από τον Ευλογημένο, εγώ δεν πηγαίνω εδώ με πίστη στον Ευλογημένο· εγώ τα γνωρίζω αυτά. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, είμαι αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς· εμένα τα ενάρετα άτομα με συναναστρέφονται. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς· για μένα έχει διαδοθεί καλή φήμη - 'ο στρατηγός Σίχα είναι δωρητής, πράττων, συμπαραστάτης της Κοινότητας'. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζω - είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών - πλησιάζω με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία. Αυτά τα τέσσερα ορατά εδώ και τώρα αποτελέσματα της δωρεάς, σεβάσμιε κύριε, που διακηρύχθηκαν από τον Ευλογημένο, εγώ δεν πηγαίνω εδώ με πίστη στον Ευλογημένο· εγώ τα γνωρίζω αυτά. Αλλά αυτό που ο Ευλογημένος μου λέει, σεβάσμιε κύριε - 'ο δωρητής, Σίχα, ο κύριος της δωρεάς, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο', αυτό εγώ δεν το γνωρίζω· εδώ όμως πηγαίνω με πίστη στον Ευλογημένο». «Έτσι είναι, Σίχα, έτσι είναι, Σίχα! Ο δωρητής, ο κύριος της δωρεάς, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Αυτός που δίνει είναι αγαπητός, πολλοί τον ακολουθούν,
και φήμη αποκτά και η δόξα του αυξάνεται·
χωρίς αμηχανία εισέρχεται στη συνέλευση,
με αυτοπεποίθηση είναι ο γενναιόδωρος άνθρωπος.

«Γι' αυτό οι σοφοί δίνουν δωρεές,
αφού απομακρύνουν τον ρύπο της τσιγκουνιάς, αναζητώντας την ευτυχία·
αυτοί για πολύ καιρό εδραιωμένοι στον τριπλό ουρανό,
έχοντας γίνει σύντροφοι των θεών, χαίρονται.

«Αφού τους δόθηκε η ευκαιρία, αφού έκαναν το καλό, πεθαίνοντας από εδώ,
αυτοφώτιστοι περιφέρονται στο Νάνταμα·
εκεί χαίρονται, ευφραίνονται, αγάλλονται,
προικισμένοι με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής·
«Αφού ακολούθησαν τα λόγια του μη προσκολλημένου, του ακλόνητου,
χαίρονται στον παράδεισο οι μαθητές του Καλότυχου.» Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τα οφέλη της δωρεάς

35. «Αυτά είναι τα πέντε οφέλη της δωρεάς, μοναχοί. Ποια πέντε; Είναι αγαπητός και ευχάριστος σε πολύ κόσμο· τα ενάρετα άτομα τον συναναστρέφονται· διαδίδεται καλή φήμη· δεν αποκλίνει από τις αρχές του οικοδεσπότη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε οφέλη της δωρεάς».

«Αυτός που δίνει είναι αγαπητός, ακολουθώντας τη Διδασκαλία των αγαθών·
τα ενάρετα άτομα πάντα τον συναναστρέφονται, οι συγκρατημένοι που ζουν
την ιερή ζωή.

Αυτοί του διδάσκουν τη Διδασκαλία, την απομάκρυνση κάθε πόνου·
γνωρίζοντας εδώ αυτή τη Διδασκαλία, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα χωρίς
νοητικές διαφθορές». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την έγκαιρη δωρεά

36. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι έγκαιρες δωρεές. Ποια πέντε; Δίνει δωρεά στον επισκέπτη· δίνει δωρεά σε αυτόν που αναχωρεί· δίνει δωρεά στον άρρωστο· δίνει δωρεά σε περίοδο λιμού· τα πρώτα δημητριακά και τους πρώτους καρπούς τα εδραιώνει πρώτα στους ηθικούς. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε έγκαιρες δωρεές».

«Την κατάλληλη ώρα δίνουν οι σοφοί, γενναιόδωροι, χωρίς τσιγκουνιά·
το δοσμένο την κατάλληλη ώρα στους ευγενείς, στους έντιμους, σε τέτοιους.

Με γαλήνιο νου σε αυτόν, η προσφορά είναι άφθονη·
όσοι εκεί δίνουν ευχαριστίες, ή προσφέρουν υπηρεσία·
η προσφορά δεν μειώνεται από αυτό, κι αυτοί είναι μέτοχοι της αξιέπαινης
πράξης.

Γι' αυτό ας δίνει με ανυποχώρητο νου, όπου το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό·

οι αξιέπαινες πράξεις στον μεταθανάτιο κόσμο, γίνονται υποστήριξη για τα έμβια όντα». Έκτο.

7. Η ομιλία για την τροφή

37. «Δίνοντας τροφή, μοναχοί, ένας δωρητής δίνει στους αποδέκτες πέντε καταστάσεις. Ποια πέντε; Δίνει ζωή, δίνει ομορφιά, δίνει ευτυχία, δίνει δύναμη, δίνει οξυδέρκεια. Δίνοντας ζωή, γίνεται μέτοχος ζωής, θεϊκής ή ανθρώπινης· δίνοντας ομορφιά, γίνεται μέτοχος ομορφιάς, θεϊκής ή ανθρώπινης· δίνοντας ευτυχία, γίνεται μέτοχος ευτυχίας, θεϊκής ή ανθρώπινης· δίνοντας δύναμη, γίνεται μέτοχος δύναμης, θεϊκής ή ανθρώπινης· δίνοντας οξυδέρκεια, γίνεται μέτοχος οξυδέρκειας, θεϊκής ή ανθρώπινης. Δίνοντας τροφή, μοναχοί, ένας δωρητής δίνει στους αποδέκτες αυτές τις πέντε καταστάσεις».

«Ο σοφός που δίνει ζωή, που δίνει δύναμη, που δίνει ομορφιά, που δίνει οξυδέρκεια·

ο ευφυής που δίνει ευτυχία, αυτός φτάνει στην ευτυχία.

Αφού δώσει ζωή, δύναμη, ομορφιά, ευτυχία και οξυδέρκεια·

μακρόβιος και ένδοξος γίνεται, όπου κι αν επαναγεννηθεί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την πίστη

38. «Αυτά είναι τα πέντε οφέλη ενός πιστού γιου καλής οικογένειας, μοναχοί. Ποια πέντε; Όσοι ενάρετοι άνθρωποι υπάρχουν στον κόσμο, μοναχοί, αυτοί συμπονούν πρώτα τον πιστό, όχι έτσι τον άπιστο· πλησιάζουν πρώτα τον πιστό, όχι έτσι τον άπιστο· δέχονται πρώτα από τον πιστό, όχι έτσι από τον άπιστο· διδάσκουν τη Διδασκαλία πρώτα στον πιστό, όχι έτσι στον άπιστο· ο πιστός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτά λοιπόν είναι τα πέντε οφέλη ενός πιστού γιου καλής οικογένειας, μοναχοί.

«Όπως, μοναχοί, σε επίπεδο έδαφος σε τετράδρομη διασταύρωση μια μεγάλη συκομουριά γίνεται καταφύγιο για τα πτηνά από παντού· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας πιστός γιος καλής οικογένειας γίνεται καταφύγιο για πολύ κόσμο, για μοναχούς, για μοναχές, για λαϊκούς ακολούθους, για λαϊκές ακολούθους».

«Με κλαδιά, φύλλα και καρπούς, ένα μεγάλο δέντρο με κορμό· με ρίζες, πλούσιο σε καρπούς, γίνεται υποστήριξη για τα πτηνά.

«Σε ευχάριστο τόπο, τα πουλιά το συχνάζουν· όσοι θέλουν σκιά πηγαίνουν στη σκιά, όσοι θέλουν καρπό τρώνε καρπό.

«Ακριβώς έτσι, ένα αρσενικό άτομο τέλειο στην ηθική, με πίστη· ταπεινό στη συμπεριφορά, χωρίς ισχυρογνωμοσύνη, ήρεμο, απαλό, μαλακό.

«Χωρίς πάθος, χωρίς μίσος, χωρίς αυταπάτη, χωρίς νοητικές διαφθορές· τα πεδία αξιέπαινων πράξεων στον κόσμο, συχνάζουν σε έναν τέτοιο άνθρωπο.

Αυτοί του διδάσκουν τη Διδασκαλία, την απομάκρυνση κάθε πόνου·

γνωρίζοντας εδώ αυτή τη Διδασκαλία, επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα χωρίς νοητικές διαφθορές». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον γιο

39. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι οι καταστάσεις που βλέποντας η μητέρα και ο πατέρας εύχονται γιο να γεννηθεί στην οικογένεια. Ποια πέντε; Αφού τον αναθρέψαμε, θα μας συντηρήσει· θα εκτελεί τα καθήκοντά μας· η οικογενειακή παράδοση θα διατηρηθεί για πολύ· θα αποδειχθεί άξιος της κληρονομιάς· και επίσης θα προσφέρει δωρεές στους πεθαμένους προγόνους. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε καταστάσεις που βλέποντας η μητέρα και ο πατέρας εύχονται γιο να γεννηθεί στην οικογένεια».

«Βλέποντας πέντε καταστάσεις, οι σοφοί εύχονται γιο·
αφού τον αναθρέψαμε, θα μας συντηρήσει, θα εκτελεί τα καθήκοντά μας.

«Η οικογενειακή παράδοση να διατηρηθεί για πολύ, αποδεικνύεται άξιος της κληρονομιάς·
και επίσης στους πεθαμένους, προσφέρει δωρεές.

«Βλέποντας αυτές τις καταστάσεις, οι σοφοί εύχονται γιο·
γι' αυτό οι αγαθοί, τα ενάρετα άτομα, είναι ευγνώμονες και ευχάριστοι.

«Συντηρούν τη μητέρα και τον πατέρα, αναθυμούμενοι τι έγινε πριν·
εκτελούν τα καθήκοντά τους, όπως αρμόζει σε αυτούς που έπραξαν πριν.

«Ακολουθώντας τη νοθεσία, συντηρώντας αυτούς που τον ανέθρεψαν, χωρίς να εγκαταλείπει την οικογενειακή παράδοση·
πιστός, τέλειος στην ηθική, ο γιος γίνεται αξιέπαινος». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον γιο του μεγάλου δέντρου σάλα

40. «Στηριζόμενα στα Ιμαλία, μοναχοί, τον βασιλιά των βουνών, τα μεγάλα δέντρα σάλα αυξάνονται με πέντε αυξήσεις. Ποιες πέντε; Αυξάνονται σε κλαδιά, φύλλα και φύλλωμα· αυξάνονται σε φλοιό· αυξάνονται σε εξωτερικό στρώμα· αυξάνονται σε εγκάρδιο ξύλο· αυξάνονται σε ουσία. Στηριζόμενα στα Ιμαλία, μοναχοί, τον βασιλιά των βουνών, τα μεγάλα δέντρα σάλα αυξάνονται με αυτές τις πέντε αυξήσεις. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, στηριζόμενοι σε έναν πιστό γιο καλής οικογένειας, οι άνθρωποι του σπιτιού αυξάνονται με πέντε αυξήσεις. Ποιες πέντε; Αυξάνονται στην πίστη· αυξάνονται στην ηθική· αυξάνονται στη μάθηση· αυξάνονται στη γενναιοδωρία· αυξάνονται στη σοφία. Στηριζόμενοι σε έναν πιστό γιο καλής οικογένειας, μοναχοί, οι άνθρωποι του σπιτιού αυξάνονται με αυτές τις πέντε αυξήσεις».

«Όπως πράγματι ένα πέτρινο βουνό, σε ένα μεγάλο δάσος στην ερημιά·
Στηριζόμενα σε αυτό τα δέντρα, αυξάνονται αυτοί οι άρχοντες του δάσους.

«Ακριβώς έτσι, αυτόν τον τέλειο στην ηθική, πιστό γιο καλής οικογένειας·
Αυξάνονται γιοι και σύζυγοι και συγγενείς·
Υπουργοί και ομάδες συγγενών, και όσοι ζουν εξαρτώμενοι από αυτόν.

«Αυτοί βλέποντας την ηθική εκείνου του ηθικού, τη γενναιοδωρία και τις καλές συμπεριφορές·
Οι διορατικοί μιμούνται.

«Αφού ασκήσουν αυτή τη Διδασκαλία, την οδό που οδηγεί σε καλό προορισμό·
Χαρούμενοι στον κόσμο των θεών, απολαμβάνουν αυτοί που επιθυμούν τις ηδονές». Δέκατη.

Κεφάλαιο Σουμάνα, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Σουμανά, Τσουντί, Ούγκαχα, Σίχα, τα οφέλη της δωρεάς·
Κατάλληλη ώρα για φαγητό και πίστη, με γιο και σάλα αυτά τα δέκα.

5. Το κεφάλαιο για τον βασιλιά Μούντα

1. Η ομιλία για την απόκτηση

41. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Αυτοί είναι οι πέντε λόγοι χρήσης του πλούτου, οικοδεσπότη. Ποια πέντε; Εδώ, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, ευχαριστεί τον εαυτό του, τον ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία· ευχαριστεί τη μητέρα και τον πατέρα, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία· ευχαριστεί τα παιδιά, τη σύζυγο, τους δούλους, τους εργάτες και τους υπηρέτες, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία. Αυτός είναι ο πρώτος λόγος χρήσης του πλούτου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, ευχαριστεί τους φίλους και συνεργάτες, τους ικανοποιεί, διατηρεί σωστά την ευτυχία. Αυτός είναι ο δεύτερος λόγος χρήσης του πλούτου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, όσον αφορά εκείνα τα ατυχήματα - από τη φωτιά ή από το νερό ή από τον βασιλιά ή από τους κλέφτες ή από εχθρικούς κληρονόμους - σε τέτοια ατυχήματα χρησιμοποιεί τα πλούτη για προστασία, διατηρεί τον εαυτό του ασφαλή. Αυτός είναι ο τρίτος λόγος χρήσης του πλούτου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, κάνει πέντε προσφορές. Προσφορά στους συγγενείς, προσφορά στους φιλοξενούμενους, προσφορά στους προγόνους που έχουν πεθάνει, προσφορά στον βασιλιά, προσφορά

στις θεότητες - αυτός είναι ο τέταρτος λόγος χρήσης του πλούτου.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής, με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, σε εκείνους τους ασκητές και βραχμάνους που απέχουν από τη ματαιότητα και την αμέλεια, που είναι εδραιωμένοι στην υπομονή και την πραότητα, που δαμάζουν μόνο τον εαυτό τους, που γαληνεύουν μόνο τον εαυτό τους, που οδηγούν μόνο τον εαυτό τους στο τελικό Νιμπάνα, σε τέτοιους ασκητές και βραχμάνους εδραιώνει προσφορές που οδηγούν προς τα άνω, που οδηγούν στον παράδεισο, που έχουν ευτυχισμένο επακόλουθο, που οδηγούν στον ευδαιμονικό κόσμο. Αυτός είναι ο πέμπτος λόγος χρήσης του πλούτου. Αυτοί λοιπόν, οικοδεσπότη, είναι οι πέντε λόγοι χρήσης του πλούτου.

«Αν, οικοδεσπότη, για έναν ευγενή μαθητή που χρησιμοποιεί αυτούς τους πέντε λόγους χρήσης του πλούτου, τα πλούτη οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη, σκέφτεται έτσι: 'Πράγματι, τους λόγους χρήσης του πλούτου, αυτούς εγώ χρησιμοποιώ, και τα πλούτη μου οδηγούνται σε πλήρη εξάλειψη'. Έτσι γι' αυτόν δεν υπάρχει μεταμέλεια. Αν, οικοδεσπότη, για έναν ευγενή μαθητή που χρησιμοποιεί αυτούς τους πέντε λόγους χρήσης του πλούτου, τα πλούτη αυξάνονται, σκέφτεται έτσι: 'Πράγματι, τους λόγους χρήσης του πλούτου, αυτούς εγώ χρησιμοποιώ, και τα πλούτη μου αυξάνονται'. Έτσι γι' αυτόν δεν υπάρχει μεταμέλεια και από τις δύο πλευρές».

«Απολαύστηκαν τα πλούτη, συντηρήθηκαν οι εξαρτώμενοι, ξεπεράστηκαν οι δυσκολίες μου·

Δόθηκαν προσφορές προς τα άνω, και επίσης έγιναν οι πέντε θυσίες· υποστηρίχθηκαν οι ηθικοί, οι συγκρατημένοι, αυτοί που ζουν την ιερή ζωή.

Για όποιο σκοπό θα επιθυμούσε πλούτο ο σοφός που κατοικεί σε σπίτι· αυτός ο σκοπός μου έχει επιτευχθεί, έχει γίνει αυτό που δεν προκαλεί μεταμέλεια.

Αυτό αναθυμούμενος ο θνητός, άνθρωπος που στέκεται στην ευγενή διδασκαλία·

ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο».

Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον ενάρτετο

42. «Ένα ενάρτετο άτομο, μοναχοί, που γεννιέται σε μια οικογένεια, είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία πολλών ανθρώπων· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των γονέων· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των παιδιών και της συζύγου· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των δούλων, εργατών και υπηρετών· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των φίλων και συνεργατών· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των ασκητών και βραχμάνων.

«Όπως, μοναχοί, μια μεγάλη καταιγίδα που ωριμάζει όλες τις σοδειές είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία πολλών ανθρώπων· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένα ενάρτετο άτομο που γεννιέται σε μια οικογένεια είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία πολλών ανθρώπων· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των γονέων· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των παιδιών και της

συζύγου· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των δούλων, εργατών και υπηρετών· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των φίλων και συνεργατών· είναι για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία των ασκητών και βραχμάνων».

«Ευεργετικός σε πολλούς, αποκτώντας πλούτη, αυτόν η θεότητα προστατεύει, τον προστατευμένο από τη Διδασκαλία· τον πολυμαθή, προικισμένο με ηθική, εδραιωμένο στη Διδασκαλία, η δόξα δεν τον εγκαταλείπει.

«Αυτόν που είναι εδραιωμένος στη Διδασκαλία, τέλειος στην ηθική, που λέει την αλήθεια, που έχει ντροπή· σαν χρυσό κόσμημα από χρυσάφι του ποταμού Τζάμπου, ποιος αξίζει να τον κατακρίνει; Ακόμη και οι θεοί τον επαινούν, επαινεμένος ακόμη και από τον Βράχμα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το επιθυμητό

43. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Αυτά είναι τα πέντε, οικοδεσπότη, φαινόμενα επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, δυσεύρετα στον κόσμο. Ποια πέντε; Η ζωή, οικοδεσπότη, είναι επιθυμητή, ελκυστική, ευχάριστη, δυσεύρετη στον κόσμο· η ομορφιά είναι επιθυμητή, ελκυστική, ευχάριστη, δυσεύρετη στον κόσμο· η ευτυχία είναι επιθυμητή, ελκυστική, ευχάριστη, δυσεύρετη στον κόσμο· η φήμη είναι επιθυμητή, ελκυστική, ευχάριστη, δυσεύρετη στον κόσμο· οι ευδαιμονικοί κόσμοι είναι επιθυμητοί, ελκυστικοί, ευχάριστοι, δυσεύρετοι στον κόσμο. Αυτά λοιπόν, οικοδεσπότη, είναι τα πέντε φαινόμενα επιθυμητά, ελκυστικά, ευχάριστα, δυσεύρετα στον κόσμο.

«Αυτών λοιπόν, οικοδεσπότη, των πέντε φαινομένων επιθυμητών, ελκυστικών, ευχάριστων, δυσεύρετων στον κόσμο, δεν λέω ότι η απόκτηση γίνεται εξαιτίας της παράκλησης ή εξαιτίας της επιδίωξης. Αν αυτών λοιπόν, οικοδεσπότη, των πέντε φαινομένων επιθυμητών, ελκυστικών, ευχάριστων, δυσεύρετων στον κόσμο, η απόκτηση γινόταν εξαιτίας της παράκλησης ή εξαιτίας της επιδίωξης, ποιος εδώ θα στερούνταν τι;

«Όχι βέβαια, οικοδεσπότη, δεν αξίζει σε έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί ζωή να αιτείται ζωή ή να απολαμβάνει εξαιτίας της ζωής. Από έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί ζωή, οικοδεσπότη, πρέπει να ακολουθηθεί η πρακτική που οδηγεί στη ζωή. Διότι η πρακτική που οδηγεί στη ζωή, όταν ασκείται από αυτόν, οδηγεί στην απόκτηση ζωής. Αυτός γίνεται αποδέκτης ζωής, θεϊκής ή ανθρώπινης.

«Όχι βέβαια, οικοδεσπότη, δεν αξίζει σε έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί ομορφιά να αιτείται ομορφιά ή να απολαμβάνει εξαιτίας της ομορφιάς. Από έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί ομορφιά, οικοδεσπότη, πρέπει να ακολουθηθεί η πρακτική που οδηγεί στην ομορφιά. Διότι η πρακτική που οδηγεί στην ομορφιά, όταν ασκείται από αυτόν, οδηγεί στην απόκτηση ομορφιάς. Αυτός γίνεται αποδέκτης ομορφιάς, θεϊκής ή ανθρώπινης.

«Όχι βέβαια, οικοδεσπότη, δεν αξίζει σε έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί ευτυχία να αιτείται ευτυχία ή να απολαμβάνει εξαιτίας της ευτυχίας. Από έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί ευτυχία, οικοδεσπότη, πρέπει να ακολουθηθεί η πρακτική που οδηγεί στην ευτυχία. Διότι η πρακτική που οδηγεί στην ευτυχία, όταν ασκείται από αυτόν, οδηγεί στην απόκτηση ευτυχίας. Αυτός γίνεται αποδέκτης ευτυχίας, θεϊκής ή ανθρώπινης.

«Όχι βέβαια, οικοδεσπότη, δεν αξίζει σε έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί φήμη να αιτείται φήμη ή να απολαμβάνει εξαιτίας της φήμης. Από έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί φήμη, οικοδεσπότη, πρέπει να ακολουθηθεί η πρακτική που οδηγεί στη φήμη. Διότι η πρακτική που οδηγεί στη φήμη, όταν ασκείται από αυτόν, οδηγεί στην απόκτηση φήμης. Αυτός γίνεται αποδέκτης φήμης, θεϊκής ή ανθρώπινης.

«Όχι βέβαια, οικοδεσπότη, δεν είναι κατάλληλο για έναν ευγενή μαθητή που επιθυμεί τον παράδεισο να αιτείται τον παράδεισο ή να τον απολαμβάνει ή εξαιτίας των παραδείσων. Από τον ευγενή μαθητή που επιθυμεί τον παράδεισο, οικοδεσπότη, πρέπει να ακολουθηθεί η πρακτική που οδηγεί στον παράδεισο. Διότι η πρακτική που οδηγεί στον παράδεισο, όταν ασκείται, οδηγεί στην απόκτηση του παραδείσου. Αυτός γίνεται αποδέκτης των παραδείσων».

«Ζωή, ομορφιά, φήμη, δόξα, ευδαιμονικό κόσμο, γέννηση σε υψηλή οικογένεια· από αυτόν που επιθυμεί τέρψεις, υψηλές, η μία μετά την άλλη.

«Την επιμέλεια επαινούν, στις αξιέπαινες πράξεις οι σοφοί·
«Ο επιμελής και τα δύο οφέλη, αποκτά ο σοφός.

«Στην παρούσα ζωή αυτό που είναι όφελος, και αυτό που είναι όφελος που αφορά τη μελλοντική ζωή·
με την πλήρη συνειδητοποίηση του οφέλους ο σοφός, σοφός ονομάζεται».
Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν που δίνει ευχάριστα πράγματα

44. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του Ούγκα, του οικοδεσπότη από τη Βεσάλι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο Ούγκα, ο οικοδεσπότης από τη Βεσάλι, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Ούγκα, ο οικοδεσπότης από τη Βεσάλι, είπε στον Ευλογημένο:

«Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα'. Ευχάριστη για μένα, σεβάσμιε κύριε, είναι η στερεά τροφή σε σχήμα άνθους σάλα· ας τη δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα από συμπόνια». Ο Ευλογημένος δέχθηκε από συμπόνια.

«Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα'. Ευχάριστο για μένα, σεβάσμιε κύριε, είναι το χοιρινό κρέας με ώριμα τζιτζίφια· ας τη δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα από συμπόνια». Ο Ευλογημένος δέχθηκε από συμπόνια.

«Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα

- 'αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα'. Ευχάριστο για μένα, σεβάσμιε κύριε, είναι το λαχανικό νάλιγια μαγειρεμένο με στραγγισμένο λάδι· ας τη δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα από συμπόνια». Ο Ευλογημένος δέχθηκε από συμπόνια.

«Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα'. Ευχάριστο για μένα, σεβάσμιε κύριε, είναι το μαγειρεμένο ρύζι από καλό ρύζι, καθαρισμένο από τα μαύρα σπυριά, με πολλά καρυκεύματα και πολλά λαχανικά· ας τη δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα από συμπόνια». Ο Ευλογημένος δέχθηκε από συμπόνια.

«Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα'. Ευχάριστα για μένα, σεβάσμιε κύριε, είναι τα υφάσματα από την Κάσι· ας τα δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα από συμπόνια». Ο Ευλογημένος δέχθηκε από συμπόνια.

«Αυτό, σεβάσμιε κύριε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα'. Έχω ένα λατρεμένο ανάκλιτρο στρωμένο με μαύρο μάλλινο κάλυμμα, στρωμένο με ανθοφόρο μάλλινο κάλυμμα, με εξαίρετο κάλυμμα από δέρμα αντιλόπης, με σκέπαστρο από πάνω, με κόκκινα μαξιλάρια και στις δύο πλευρές. Αλλά, σεβάσμιε κύριε, εμείς γνωρίζουμε αυτό - 'αυτό δεν επιτρέπεται στον Ευλογημένο'. Αυτή η σανταλένια σανίδα μου, σεβάσμιε κύριε, αξίζει περισσότερο από εκατό χιλιάδες· ας τη δεχθεί ο Ευλογημένος από μένα από συμπόνια». Ο Ευλογημένος δέχθηκε από συμπόνια. Τότε ο Ευλογημένος έδωσε ευχαριστίες στον Ούγκα, τον οικοδεσπότη από τη Βεσάλι, με αυτή την ευχαριστήρια ευλογία:

«Αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα,
αυτός που δίνει με αγάπη σε αυτούς που είναι ευθείς·
ένδυση, κρεβάτι, τροφή και ποτό,
και διάφορα είδη αναγκαίων.

«Εγκαταλελειμμένο και απελευθερωμένο και μη συγκρατημένο,
γνωρίζοντας τους Άξιους ως παρόμοιους με χωράφι·
αυτός ο ενάρετος, αφού εγκατέλειψε αυτό που είναι δύσκολο να
εγκαταλειφθεί,
αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού έδωσε ευχαριστίες στον Ούγκα, τον οικοδεσπότη από τη Βεσάλι, με αυτή την ευχαριστήρια ευλογία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε ο Ούγκα, ο οικοδεσπότης από τη Βεσάλι, αργότερα πέθανε. Και αφού πέθανε, ο Ούγκα, ο οικοδεσπότης από τη Βεσάλι, επαναγεννήθηκε σε κάποιο σώμα δημιουργημένο από τον νου. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο Ούγκα, ο νεαρός θεός, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στον Ούγκα, τον νεαρό θεό, που στεκόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Είναι σύμφωνα με την επιθυμία σου, Ούγκα;» «Πράγματι, Ευλογημένε, είναι σύμφωνα με την επιθυμία μου». Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον Ούγκα, τον νεαρό θεό, με στίχους:

«Αυτός που δίνει ευχάριστα λαμβάνει ευχάριστα,
αυτός που δίνει το κορυφαίο λαμβάνει πάλι το κορυφαίο·
αυτός που δίνει το εξαίρετο γίνεται αποδέκτης του εξαιρέτου,
αυτός που δίνει το ανώτερο φτάνει στην ανώτατη θέση.

«Όποιος άνθρωπος δίνει το άριστο, δίνει το εξαίρετο, και όποιος δίνει το ανώτερο·
μακρόβιος και ένδοξος γίνεται, όπου κι αν επαναγεννηθεί». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων

45. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα πέντε ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγούν στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγούν στον παράδεισο, που οδηγούν στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Ποια πέντε; Όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιώντας τον χιτώνα, έχοντας επιτύχει την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση του νου, διαμένει, απεριόριστο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων εκείνου, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός καταναλώνοντας την προσφερόμενη τροφή... κ.λπ... όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιώντας την κατοικία... κ.λπ... όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιώντας κρεβάτι και καρέκλα... κ.λπ...

«Όποιου, μοναχοί, ένας μοναχός χρησιμοποιώντας τα αναγκαία φάρμακα για ασθενείς, έχοντας επιτύχει την απεριόριστη αυτοσυγκέντρωση του νου, διαμένει, απεριόριστο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων εκείνου, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγούν στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγούν στον παράδεισο, που οδηγούν στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία.

«Για έναν ευγενή μαθητή όμως, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα πέντε ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων.

«Όπως, μοναχοί, στον μεγάλο ωκεανό δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο του νερού - 'τόσα μέτρα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες μέτρα νερού' ή 'τόσες χιλιάδες μέτρα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες χιλιάδες μέτρα νερού'· αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο νερού. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με αυτά τα πέντε ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας, που

οδηγεί στον ουράνιο κόσμο, με ευχάριστο επακόλουθο, που οδηγεί στον παράδεισο, που οδηγεί στο επιθυμητό, στο αρεστό, στο ευχάριστο, στην ευημερία, στην ευτυχία'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων».

«Τον μεγάλο ωκεανό, απεριόριστο, μεγάλη λίμνη,
με πολλούς τρόμους, κατοικία πλήθους πολύτιμων λίθων·
όπως ποτάμια υπηρετούμενα από πλήθη ανθρώπων,
πολλά ρέοντα φτάνουν στη θάλασσα.

«Έτσι τον άνθρωπο που δίνει τροφή, ποτό και ρούχα,
δωρητή κλινών, καθισμάτων και στρωμάτων·
Ρεύματα αξιέπαινων πράξεων ρέουν προς τον σοφό,
όπως τα ποτάμια που μεταφέρουν νερό προς τον ωκεανό». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την τελειότητα

46. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι πέντε τελειότητες. Ποιοι πέντε; Η τελειότητα στην πίστη, η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη μάθηση, η τελειότητα στη γενναιοδωρία, η τελειότητα στη σοφία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε τελειότητες». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον πλούτο

47. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, είναι οι πλούτοι. Ποια πέντε; Ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, ο πλούτος της μάθησης, ο πλούτος της γενναιοδωρίας, ο πλούτος της σοφίας.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της πίστης.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της ηθικής; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... απέχει από τα οίνοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της ηθικής.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της μάθησης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι πολυμαθής... κ.λπ... έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της μάθησης.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της γενναιοδωρίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της γενναιοδωρίας.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της σοφίας. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε πλούτοι».

«Όποιος έχει πίστη στον Τατχάγκατα, ακλόνητη και καλά εδραιωμένη· και η ηθική του είναι καλή, αγαπητή στους ευγενείς, επαινεμένη·

«Όποιος έχει πεποίθηση στην Κοινότητα, και ευθεία ενόραση· αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της Διδασκαλίας·

ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τις αδύνατες καταστάσεις

48. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι αδύνατες καταστάσεις από οποιονδήποτε ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο. Ποια πέντε; 'Αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας ας μη γεράσει' - αυτή είναι αδύνατη κατάσταση από οποιονδήποτε ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο. 'Αυτό που είναι υποκείμενο στην ασθένεια ας μην αρρωστήσει'... κ.λπ... 'Αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο ας μην πεθάνει'... 'Αυτό που είναι υποκείμενο σε καταστροφή ας μην καταστραφεί'... 'Αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια ας μην χαθεί' - αυτή είναι αδύνατη κατάσταση από οποιονδήποτε ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο.

«Για τον αδαή, μοναχοί, κοινό άνθρωπο, αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, δεν σκέφτεται έτσι - 'Δεν γερνά μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσαρεστημένοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, θλίβεται, εξαντλείται, θρηνεί, χτυπώντας το στήθος του κλαίει, περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί - 'ο αδαής κοινός άνθρωπος τρυπημένος από το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του'».

«Επιπλέον, μοναχοί, για τον αδαή κοινό άνθρωπο, αυτό που είναι υποκείμενο στην ασθένεια αρρωσταίνει... κ.λπ... αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο πεθαίνει... αυτό που είναι υποκείμενο σε καταστροφή καταστρέφεται... αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, δεν σκέφτεται έτσι - 'Δεν χάνεται μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσαρεστημένοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, θλίβεται, εξαντλείται,

θρηνεί, χτυπώντας το στήθος του κλαίει, περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί - 'ο αδαής κοινός άνθρωπος τρυπημένος από το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του'».

«Για τον μορφωμένο όμως, μοναχοί, ευγενή μαθητή, αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, σκέφτεται έτσι - 'Δεν γερνά μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσανεστήσιμοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί - 'ο μορφωμένος ευγενής μαθητής έχει τραβήξει έξω το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης, από το οποίο τρυπημένος ο αδαής κοινός άνθρωπος ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του. Χωρίς λύπη, χωρίς αγκάθι, ο ευγενής μαθητής οδηγεί τον ίδιο τον εαυτό του στο τελικό Νιμπάνα'».

«Επιπλέον, μοναχοί, σε έναν μορφωμένο ευγενή μαθητή αυτό που είναι υποκείμενο σε ασθένεια ασθενεί... κ.λπ... αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο πεθαίνει... αυτό που είναι υποκείμενο σε καταστροφή καταστρέφεται... αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, σκέφτεται έτσι - 'Δεν χάνεται μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσανεστήσιμοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί - 'ο μορφωμένος ευγενής μαθητής έχει τραβήξει έξω το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης, από το οποίο τρυπημένος ο αδαής κοινός άνθρωπος ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του. Χωρίς λύπη, χωρίς αγκάθι, ο ευγενής μαθητής κατευνάζει τον εαυτό του'».

«Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε καταστάσεις που δεν μπορούν να επιτευχθούν από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο».

«Με τη θλίψη και τον θρήνο,
δεν αποκτάται εδώ κανένα όφελος, ούτε το ελάχιστο·
γνωρίζοντας ότι αυτός θλίβεται και υποφέρει,
οι εχθροί γίνονται ικανοποιημένοι.

Αλλά όταν ο σοφός στις δυσκολίες,
δεν τρέμει, γνωρίζοντας την κρίση του οφέλους·
οι εχθροί του γίνονται δυστυχισμένοι,

βλέποντας το πρόσωπό του αμετάβλητο όπως πριν.

Με επαίνους, με μάντρες, με καλά ειπωμένα λόγια,
με δωρεές ή με παράδοση·
με όποιον τρόπο και όπου θα αποκτούσε όφελος,
με τον ίδιο τρόπο εκεί θα πρέπει να προσπαθεί.

Αν κατανοούσε ότι δεν μπορεί να επιτευχθεί,
αυτό το όφελος ούτε από εμένα ούτε από άλλον·
χωρίς να θλίβεται θα πρέπει να αποδεχτεί,
"η πράξη είναι σταθερή, τι μπορώ να κάνω τώρα;"» Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Κοσάλα

49. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι.

Τότε κάποιος άνθρωπος πλησίασε τον βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα· αφού πλησίασε, ανέφερε ψιθυριστά στο αυτί του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα: «Η βασίλισσα Μάλλικα, Μεγαλειότητα, πέθανε». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα κάθισε δυστυχισμένος, καταθλιμμένος, με σκυμμένους ώμους, με το κεφάλι κάτω, σκεπτόμενος βαθιά, χωρίς οξυδέρκεια.

Τότε ο Ευλογημένος, γνωρίζοντας ότι ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα ήταν δυστυχισμένος, καταθλιμμένος, με σκυμμένους ώμους, με το κεφάλι κάτω, σκεπτόμενος βαθιά, χωρίς οξυδέρκεια, είπε στον βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα: «Αυτές οι πέντε, μεγάλε βασιλιά, είναι αδύνατες καταστάσεις από οποιονδήποτε ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο. Ποια πέντε; 'Αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας ας μη γεράσει' - αυτή είναι αδύνατη κατάσταση... κ.λπ... Με τη θλίψη και τον θρήνο... κ.λπ... η πράξη είναι σταθερή, τι μπορώ να κάνω τώρα;» Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Νάραντα

50. Κάποτε ο σεβάσμιος Νάραντα διέμενε στην Παταλίπουττα, στο μοναστήρι Κουκκούτα. Εκείνη την περίοδο η βασίλισσα Μπχαντά του βασιλιά Μούντα είχε πεθάνει, αγαπημένη και λατρεμένη. Αυτός, επειδή η βασίλισσα Μπχαντά είχε πεθάνει, η αγαπημένη και λατρεμένη, ούτε λουζόταν ούτε αλειφόταν ούτε έτρωγε τροφή ούτε ασκούσε δραστηριότητα - νύχτα και μέρα ήταν προσκολλημένος στο σώμα της βασίλισσας Μπχαντά. Τότε ο βασιλιάς Μούντα απευθύνθηκε στον Πίγιακα, τον φύλακα του θησαυροφυλακίου: «Τότε λοιπόν, αγαπητέ Πίγιακα, αφού τοποθετήσεις το σώμα της βασίλισσας Μπχαντά σε σιδερένια λεκάνη με λάδι, σκέπασέ το με άλλη σιδερένια λεκάνη, ώστε εμείς να βλέπουμε το σώμα της βασίλισσας Μπχαντά περισσότερη ώρα». «Ναι, μεγαλειότητα», απάντησε ο Πίγιακας, ο φύλακας του θησαυροφυλακίου, στον βασιλιά Μούντα και αφού τοποθέτησε το σώμα της βασίλισσας Μπχαντά σε σιδερένια λεκάνη με λάδι, το σκέπασε με άλλη σιδερένια λεκάνη.

Τότε στον Πίγιακα, τον φύλακα του θησαυροφυλακίου, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτού του βασιλιά Μούντα η βασίλισσα Μπχαντά πέθανε, η αγαπημένη και λατρεμένη. Αυτός, επειδή η βασίλισσα Μπχαντά είχε πεθάνει, η αγαπημένη και λατρεμένη, ούτε λουζόταν ούτε αλειφόταν ούτε έτρωγε τροφή ούτε ασκούσε δραστηριότητα - νύχτα και μέρα ήταν προσκολλημένος στο σώμα της βασίλισσας Μπχαντά. Ποιον άραγε ασκητή ή βραχμάνο θα μπορούσε να υπηρετήσει ο βασιλιάς Μούντα, ακούγοντας τη Διδασκαλία του οποίου θα εγκατέλειπε το αγκάθι της λύπης;»

Τότε στον Πίγιακα, τον φύλακα του θησαυροφυλακίου, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο σεβάσμιος Νάραντα διαμένει στην Παταλίπουττα, στο μοναστήρι Κουκκούτα. Και για αυτόν τον σεβάσμιο Νάραντα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Είναι σοφός, έμπειρος, ευφυής, πολυμαθής, εκλεκτός ομιλητής, με καλή οξυδέρκεια, μεγαλύτερος και Άξιος'. Γιατί να μην υπηρετήσει ο βασιλιάς Μούντα τον σεβάσμιο Νάραντα; Ίσως ο βασιλιάς Μούντα, αφού ακούσει τη Διδασκαλία του σεβασμίου Νάραντα, να εγκαταλείψει το αγκάθι της λύπης».

Τότε ο Πίγιακας, ο φύλακας του θησαυροφυλακίου, πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς Μούντα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά Μούντα: «Αυτός, μεγαλειότατε, ο σεβάσμιος Νάραντα διαμένει στην Παταλίπουττα, στο μοναστήρι Κουκκούτα. Και για αυτόν τον σεβάσμιο Νάραντα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Είναι σοφός, έμπειρος, ευφυής, πολυμαθής, εκλεκτός ομιλητής, με καλή οξυδέρκεια, μεγαλύτερος και Άξιος'. Αν λοιπόν η μεγαλειότητά σας υπηρετούσε τον σεβάσμιο Νάραντα, ίσως η μεγαλειότητά σας, αφού ακούσει τη Διδασκαλία του σεβασμίου Νάραντα, να εγκαταλείψει το αγκάθι της λύπης». «Τότε λοιπόν, αγαπητέ Πίγιακα, ειδοποίησε τον σεβάσμιο Νάραντα. Πώς θα μπορούσε κάποιος σαν εμένα να σκεφτεί να πλησιάσει απροειδοποίητος έναν ασκητή ή βραχμάνο που κατοικεί στο βασίλειό του;» «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε ο Πίγιακας, ο φύλακας του θησαυροφυλακίου, στον βασιλιά Μούντα και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Νάραντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Νάραντα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Πίγιακας, ο φύλακας του θησαυροφυλακίου, είπε στον σεβάσμιο Νάραντα:

«Αυτού, σεβάσμιε κύριε, του βασιλιά Μούντα η βασίλισσα Μπχαντά πέθανε, η αγαπημένη και λατρεμένη. Αυτός, επειδή η βασίλισσα Μπχαντά είχε πεθάνει, η αγαπημένη και λατρεμένη, ούτε λουζόταν ούτε αλειφόταν ούτε έτρωγε τροφή ούτε ασκούσε δραστηριότητα - νύχτα και μέρα ήταν προσκολλημένος στο σώμα της βασίλισσας Μπχαντά. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας διδάξει ο σεβάσμιος Νάραντα τη Διδασκαλία στον βασιλιά Μούντα έτσι ώστε ο βασιλιάς Μούντα, αφού ακούσει τη Διδασκαλία του σεβασμίου Νάραντα, να εγκαταλείψει το αγκάθι της λύπης». «Όποτε τώρα, Πίγιακα, ο βασιλιάς Μούντα θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε ο Πιγιάκα, ο φύλακας του θησαυροφυλακίου, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Νάραντα, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς Μούντα· αφού πλησίασε, είπε στον βασιλιά Μούντα: «Η ευκαιρία δόθηκε, μεγαλειότατε, από τον σεβάσμιο Νάραντα. Όποτε τώρα η μεγαλειότητά σας θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα». «Τότε λοιπόν, αγαπητέ Πιγιάκα, ζέψε τα εξαιρετα οχήματα». «Ναι, μεγαλειότατε», απάντησε ο Πιγιάκα, ο φύλακας του θησαυροφυλακίου, στον βασιλιά Μούντα και αφού έζεψε τα εξαιρετα οχήματα, είπε στον βασιλιά Μούντα: «Τα εξαιρετα οχήματα είναι ζεμένα για σένα, μεγαλειότατε. Όποτε τώρα η μεγαλειότητά σας θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε ο βασιλιάς Μούντα, αφού ανέβηκε στο εξαίρετο όχημα, με τα εξαίρετα οχήματα κατευθύνθηκε προς το μοναστήρι Κουκκούτα με μεγάλη βασιλική μεγαλοπρέπεια για να δει τον σεβάσμιο Νάραντα. Αφού πήγε με το όχημα όσο ήταν δυνατό να πάει με όχημα, κατέβηκε από το όχημα και μπήκε στο μοναστήρι με τα πόδια. Τότε ο βασιλιάς Μούντα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Νάραντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Νάραντα και κάθισε στο πλάι. Στον βασιλιά Μούντα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Νάραντα είπε αυτό:

«Αυτές οι πέντε, μεγάλε βασιλιά, είναι αδύνατες καταστάσεις από οποιονδήποτε ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο. Ποια πέντε; 'Αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας ας μη γεράσει' - αυτή είναι αδύνατη κατάσταση από οποιονδήποτε ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο. 'Αυτό που είναι υποκείμενο στην ασθένεια ας μην αρρωστήσει'... κ.λπ... 'Αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο ας μην πεθάνει'... 'Αυτό που είναι υποκείμενο σε καταστροφή ας μην καταστραφεί'... 'Αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια ας μην χαθεί' - αυτή είναι αδύνατη κατάσταση από οποιονδήποτε ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο.

«Για τον αδαή, μεγάλε βασιλιά, κοινό άνθρωπο, αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, δεν σκέφτεται έτσι - 'Δεν γερνά μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσσαρεστημένοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, θλίβεται, εξαντλείται, θρηνεί, χτυπώντας το στήθος του κλαίει, περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μεγάλε βασιλιά - 'ο αδαής κοινός άνθρωπος τρυπημένος από το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του'».

«Επιπλέον, μεγάλε βασιλιά, για τον αδαή κοινό άνθρωπο, αυτό που είναι υποκείμενο στην ασθένεια αρρωσταίνει... κ.λπ... αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο πεθαίνει... αυτό που είναι υποκείμενο σε καταστροφή καταστρέφεται... αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, δεν σκέφτεται έτσι - 'Δεν χάνεται μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσσαρεστημένοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, θλίβεται, εξαντλείται, θρηνεί, χτυπώντας το στήθος του κλαίει, περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μεγάλε βασιλιά - 'ο αδαής κοινός άνθρωπος τρυπημένος από το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του'».

«Για τον μορφωμένο όμως, μεγάλε βασιλιά, ευγενή μαθητή, αυτό που είναι

υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, σκέφτεται έτσι - 'Δεν γερνά μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας γερνά. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσανεστημένοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο στο γήρας έχει γεράσει, δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μεγάλη βασιλιά - 'ο μορφωμένος ευγενής μαθητής έχει τραβήξει έξω το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης, από το οποίο τρυπημένος ο αδαής κοινός άνθρωπος ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του. Χωρίς λύπη, χωρίς αγκάθι, ο ευγενής μαθητής οδηγεί τον ίδιο τον εαυτό του στο τελικό Νιμπάνα'».

«Επιπλέον, μεγάλη βασιλιά, σε έναν μορφωμένο ευγενή μαθητή αυτό που είναι υποκείμενο σε ασθένεια ασθενεί... κ.λπ... αυτό που είναι υποκείμενο στον θάνατο πεθαίνει... αυτό που είναι υποκείμενο σε καταστροφή καταστρέφεται... αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, σκέφτεται έτσι - 'Δεν χάνεται μόνο σε μένα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια χάνεται. Αν εγώ, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, θλιβόμουν, εξαντλούμουν, θρηνούσα, χτυπώντας το στήθος μου έκλαιγα, περιέπιπτα σε σύγχυση, η τροφή δεν θα μου άρεσε, το σώμα μου θα χειροτέρευε σε εμφάνιση, οι δραστηριότητες δεν θα προχωρούσαν, οι εχθροί θα ήταν ικανοποιημένοι, οι φίλοι θα ήταν δυσανεστημένοι'. Αυτός, όταν αυτό που είναι υποκείμενο σε απώλεια έχει χαθεί, δεν θλίβεται, δεν εξαντλείται, δεν θρηνεί, δεν κλαίει χτυπώντας το στήθος του, δεν περιπίπτει σε σύγχυση. Αυτός ονομάζεται, μεγάλη βασιλιά - 'ο μορφωμένος ευγενής μαθητής έχει τραβήξει έξω το δηλητηριώδες αγκάθι της λύπης, από το οποίο τρυπημένος ο αδαής κοινός άνθρωπος ταλαιπωρεί τον ίδιο τον εαυτό του. Χωρίς λύπη, χωρίς αγκάθι, ο ευγενής μαθητής οδηγεί τον ίδιο τον εαυτό του στο τελικό Νιμπάνα'».

«Αυτές λοιπόν, μεγάλη βασιλιά, είναι οι πέντε καταστάσεις που δεν μπορούν να επιτευχθούν από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο».

«Με τη θλίψη και τον θρήνο,
δεν αποκτάται εδώ κανένα όφελος, ούτε το ελάχιστο·
γνωρίζοντας ότι αυτός θλίβεται και υποφέρει,
οι εχθροί γίνονται ικανοποιημένοι.

Αλλά όταν ο σοφός στις δυσκολίες,
δεν τρέμει, γνωρίζοντας την κρίση του οφέλους·
οι εχθροί του γίνονται δυστυχισμένοι,
βλέποντας το πρόσωπό του αμετάβλητο όπως πριν.

Με επαίνους, με μάντρες, με καλά ειπωμένα λόγια,

με δωρεές ή με παράδοση·
με όποιον τρόπο και όπου θα αποκτούσε όφελος,
με τον ίδιο τρόπο εκεί θα πρέπει να προσπαθεί.

Αν κατανοούσε ότι δεν μπορεί να επιτευχθεί,
αυτό το όφελος ούτε από εμένα ούτε από άλλον·
χωρίς να θλίβεται θα πρέπει να αποδεχτεί,
"η πράξη είναι σταθερή, τι μπορώ να κάνω τώρα;"»

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βασιλιάς Μούντα είπε στον σεβάσμιο Νάραντα: «Ποιο είναι το όνομα αυτής της επεξήγησης της Διδασκαλίας, σεβάσμιε κύριε;» «Αυτή η επεξήγηση της Διδασκαλίας ονομάζεται "Η αφαίρεση του αγκαθιού της λύπης", μεγάλη βασιλιά». «Πράγματι, σεβάσμιε κύριε, είναι η αφαίρεση του αγκαθιού της λύπης! Διότι αφού άκουσα αυτή την επεξήγηση της Διδασκαλίας, σεβάσμιε κύριε, το αγκάθι της λύπης μου έχει εγκαταλειφθεί».

Τότε ο βασιλιάς Μούντα απευθύνθηκε στον Πίγιακα, τον φύλακα του θησαυροφυλακίου: «Τότε λοιπόν, αγαπητέ Πιγιάκα, αποτεφρώστε το σώμα της βασίλισσας Μπαντά· και κατασκευάστε της στούπα. Από σήμερα και στο εξής εμείς θα λουζόμαστε και θα αλειφόμαστε και θα τρώμε τροφή και θα ασχολούμαστε με τις εργασίες». Δέκατη.

Κεφάλαιο Μούντα Ράτζα, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αρχή, ενάρετο άτομο, επιθυμητά, ευχάριστα, δωρητής, ροή·
Τελειότητα και πλούτος, κατάσταση, Κοσάλα και με τον Νάραντα.

Τα πρώτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 05. Το βιβλίο των πέντε. 1. Η πρώτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org